

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 24. julij 2009

letnik XVII

št. 19

Sklepi Državnega sveta ob obravnavi pobud in vprašanj delovnih teles in državnih svetnikov

3

- Komisije za državno ureditev za poenotenje metodologije zbiranja podatkov
 - *Odgovor Vlade Republike Slovenije*
- Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za razbremenitev poslovanja na področju predelave lesa
 - *Odgovor Ministrstva za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano*
- Antona Peršaka v zvezi z možnostjo avtonomnega delovanja strokovnih svetov v javnih zavodih s področja kulture
- Petra Požuna za spremembo Zakona o odvzemu in presaditvi delov človeškega telesa zaradi zdravljenja
- Tonija Dragana v zvezi s pridobitvijo vodovarstvenih projektnih pogojev
 - *Odgovor Ministrstva za okolje in prostor*
- Jožeta Miheliča glede širjenja stekline in drugih nalezljivih bolezni živali
 - *Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano*
- Draga Žure glede evrosredozemske univerze
 - *Odgovor Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo*
- Draga Žure glede dijaške prehrane
 - *Odgovor Ministrstva za šolstvo in šport*
- dr. Janvita Goloba v zvezi z gradnjo železniške povezave Beltinci-Lendava
 - *Odgovor Vlade Republike Slovenije*
- dr. Janvita Goloba glede posledic sladkorne reforme
 - *Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano*
- dr. Zoltana Jana glede ukinitve vladnih služb, uradov, skladov in podobnih ustanov
 - *Odgovor Vlade Republike Slovenije*

- dr. Zoltana Jana glede deleža sredstev za popravila in vzdrževanje avtocest, ki so namenjena obnovi in popravilu voznih površin
 - *Odgovor Ministrstva za promet*
- dr. Zoltana Jana glede reševanja odprtih vprašanj in nadaljnega razvoja učbeniških skladov
- dr. Zoltana Jana glede vrednosti premoženja, ki ga imajo slovenska podjetja v pretežni lasti slovenske države v tujini
 - *Odgovor Vlade Republike Slovenije*
- Petra Požuna v zvezi z davkom na dobiček javnih zdravstvenih ustanov
 - *Odgovor Vlade Republike Slovenije*

Mnenja komisij

44

- k Poročilu Sveta za radiodifuzijo za leto 2007
- Predlogu zakona o začasni uvrstitvi določenih funkcij zakonodajne oblasti v plačne razrede (ZZUDFZOPR) - prva obravnava, EPA 184-V; k Predlogu zakona o začasnem znižanju plač funkcionarjev (ZZZPF) - nujni postopek, EPA 192-V
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja bivših vojaških zavarovancev (ZPIZVZ-B) - skrajšani postopek
- k Predlogu Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o Letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem države v posamični vrednosti nad 300.000 EUR za organe državne uprave in za pravosodne organe za leto 2009
- k Predlogu za sprejem avtentične razlage 51. c člena Zakona o lokalni samoupravi (ORZLS51)
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o letalstvu (Zlet-B) - skrajšani postopek
- k Predlogu za sprejem avtentične razlage tretjega odstavka 157.f člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP-UPB3, Uradni list Republike Slovenije, št. 16/07, 68/08)
- k pobudi Sindikata kulture Slovenije (GLOSA) o problematiki samozaposlenih v kulturi
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozu nevarnega blaga (ZPNB-B) - skrajšani postopek
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP-A) - druga obravnava
- k Poročilu o uresničevanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 v letu 2008 (INTERNO)
- k Predlogu zakona o ratifikaciji Sporazuma o razvojnem sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Kabinetom ministrov Ukrajine (BUKRS)
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika - nujni postopek

- k Predlogu za začetek postopka za dopolnitev Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZITUL-B)
- k Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o štipendiranju (ZŠtip-A)
- k obravnavi problematike postopkov sprejemanja občinskih prostorskih načrtov
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o potnih listinah (ZPLD-1C) - skrajšani postopek
- k Predlogu zakona o dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (ZZavar-G)-druga obravnava

Prvi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** Komisije za državno ureditev za **poenotenje metodologije zbiranja podatkov**

Državni svet Republike Slovenije je na 14. seji 11. 3. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval pobudo Komisije za državno ureditev za poenotenje metodologije zbiranja podatkov in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije, da preuči možnosti za poenotenje metodologije zbiranja podatkov.

Obrazložitev:

Državni svet ugotavlja, da je Vlada Republike Slovenije na podlagi Zakona o dostopu do in informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/2006) izdala Uredbo o posredovanju o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja iz leta 2005 (Uradni list RS, št. 76/05 in 119/07).

Komisija za državno ureditev je bila na 16. seji 3. 2. 2009, ob obravnavi Skupnega letnega poročila o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja za leto 2007, seznanjena z navedbami iz poročila: " Pričujoče poročilo izhaja iz bistveno kvalitetnejše podlage, saj so bila poročila zavezanih organov večinoma pripravljena na vnaprej pripravljenem, tipiziranem obrazcu".

Ob obravnavi poročila je komisija ugotovila, da se v nekaterih primerih isti podatki zbirajo (organi lokalnih skupnosti, poročila zavodov) po netipiziranih metodologijah. Tako je bilo npr. v primeru odprave posledic zaradi suše potrebno poslati podatke po različnih metodologijah na štiri državne organe.

Državni svet meni, da obstajajo možnosti za poenostavitev in poenotenje zbiranja podatkov za različne namene tako, da bi metodologija zagotavljala osnovno bazo podatkov (tipizirani podatki), ki bi jo lahko uporabili za različne namene.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 16.04.2009

Prejeto: 20.4.2009

Ob obravnavi Poročila o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja za leto 2007, ki je pripravljeno na podlagi prejetih poročil organov, oddanih na tipiziranem obrazcu, je Državni svet sprejel sklep, naj Vlada RS preuči možnosti za poenotenje metodologije zbiranja podatkov.

37. člen Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo - ZDIJZ - UPB2) zavezuje državne organe in organe lokalnih skupnosti, da vsako leto pripravljajo poročila o izvajanju tega zakona, Ministrstvo za javno upravo pa, da pripravlja skupna letna poročila.

Vsebina poročil je natančno določena v 28. členu Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja iz leta 2005 (Uradni list RS, št. 76/05 in 119/2007).

Da bi bilo delo zavezanih organov za pripravo poročil čimbolj poenostavljeno in da bi bili dobljeni podatki kolikor je le mogoče točni in primerljivi, je Ministrstvo za javno upravo zahteve iz Uredbe povzelo v t.im. tipiziranem obrazcu. Tipiziranjem zato, ker so zakonske zahteve natančno določene in ne dopuščajo manj informacij od zahtevanih.

Tudi drugi organi in organizacije so, na temelju drugih izvedbenih aktov, dolžni pripravljati različna poročila, seveda s povsem drugačno vsebino in cilji poročil.

Zavedamo se številčnosti poročil in podatkov, ki so jih organi dolžni pripravljati, vendar pa v konkretnem primeru ne vidimo možnosti, da bi jih pripravljali na katerem drugem obrazcu, saj tovrstnih podatkov razen Ministrstva za javno upravo ne zbira nobena druga organizacija.

Vlada meni, da se je mogoče v posameznih primerih, ko istovrstne podatke zbirajo različne organizacije in pri tem uporabljajo različne metodologije, poenotiti in sicer med organi in organizacijami, ki sodelujejo pri posamezni nalogi, še pred posamičnimi akcijami za njeno rešitev, torej še preden od organov in organizacij začnejo pridobivati želene podatke o dejanskem stanju.

Vlada Republike Slovenije
mag. Milan Cvikl, l.r.
generalni sekretar

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za **razbremenitev poslovanja na področju predelave lesa**

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji 22. 4. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za razbremenitev poslovanja na področju predelave lesa in na podlagi

prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za razbremenitev poslovanja na področju predelave lesa in predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za gospodarstvo, Ministrstvu za finance in Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da pobudo preučijo in nanjo odgovorijo.

Obrazložitev:

Problematika v slovenski lesni industriji se prepleta z aktivnostmi, ki jih je Državni svet Republike Slovenije obravnaval in sprejel v okviru stališč o vzrokih gospodarske krize in potrebnih ukrepih. V stališčih je Državni svet ugotovil, da je potrebno spodbuditi in smiselno razvijati proizvodnjo in uporabo proizvodov in sistemov s področja ekologije in obnovljivih virov energije. Tu velja oblikovati nacionalni lesni program, od pospeševanja koriščenja lesne mase do razvoja uporabe lesa, tako za nadaljnjo proizvodnjo, kot tudi za energetske potrebe. Potrebno se je obrniti k lesu in doseči večji posek in večji odstotek na predelavi lesa z večjo stopnjo dodelavne vrednosti.

Zavzemati se je potrebno za višjo stopnjo predelave lesa ter tako doseči povečanje vrednosti na predelavi lesa.

Slovenska lesno-predelovalna industrija je v izjemno težkem položaju, kjer je pa njena primerjalna prednost v obstoju surovin, znanja in tudi trga, seveda vse samo pod pogojem, da se ji omogočijo konkurenčni pogoji. Brez dvoma je veliko bolje lesno biomaso v največji možni meri predelati, ne pa zažgati in jo s tem dokončno uničiti. Zato pa je potrebno urediti področje koncesij, kakor tudi pravilno usmeriti subvencioniranje biomase.

Državni svet podpira ukrepe lesno-predelovalne industrije in stališča iz Resolucije o predelavi in uporabi lesa Zveze lesarjev Slovenije, saj ugotavlja, da je lesna industrija delovno intenzivna, zato ponuja velike zaposlitvene možnosti, obenem pa ne vpliva negativno na okolje ter sovпада s turistično usmerjenostjo Slovenije. Les bi morali predelati doma v izdelke z najvišjo dodano vrednostjo. Za doseg tega cilja bi morali podpreti raziskave in razvoj tehnologij predelave lesa.

Država bi morala, podobno kot pri nakupu novega avtomobila, stimulirati nakup pohištva ter izgradnjo hiš iz lesa. Tako bi posredno spodbudila lesno-predelovalno industrijo. Stare izrabljene lesne izdelke bi uporabili za proizvodnjo energije, s tem bi pa z manjšali porabo sveže hlodovine in jo namesto v proizvodnjo energije namenili za predelavo, ki bi slonela na energiji iz izrabljenih izdelkov.

Veljalo bi pritrditi apelu, da bi vse države in javne institucije ter predstavništva Slovenije v svetu opremljali s slovenskimi izdelki iz sonaravnih materialov. Z razpisi in naročili naj spodbujajo domačo "zeleno" industrijo. Ti ukrepi bi znatno prispevali k rasti okolju vzdržnega gospodarstva, podprtega s sredstvi iz evropskih strukturnih in kohezijskih skladov.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano

Datum: 12.5.2009

Prejeto: 20.5.2009

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji dne 22. 4. 2009 sprejel sklep s katerim podpira pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za razbremenitev poslovanja na področju predelave lesa in predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za gospodarstvo, Ministrstvu za finance, Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da pobudo preučijo in nanjo odgovorijo.

Ministrstvo za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano (v nadaljevanju MKGP) je preučilo navedeno pobudo in jo z vidika svoje pristojnosti tudi podpira.

MKGP se zaveda vseh pozitivnih učinkov, ki jih prinaša večja raba lesa ter tudi višja stopnja predelave. Zaradi tega je v Resoluciji o nacionalnem gozdnem programu, ki jo je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. novembra 2007 posebna pozornost namenjena gospodarskemu vidiku gozdov, zlasti povečanju izkoriščenosti proizvodnega potenciala gozdov, razvoju trga gozdnih lesnih sortimentov, povečanju rabe lesa v gradbeništvu in bivalnem okolju ter večji delež rabe manj kakovostnega lesa v energetske namene.

Prav tako je v Resoluciji o nacionalnem gozdnem programu poudarjeno povezovanje gozdarstva, lesarstva in papirništva s skupnim ciljem, da les in izdelki iz lesa do leta 2015 postanejo vodilni material v gradbeništvu in bivalnem okolju.

V okviru Programa razvoja podeželja, ki se izvaja s pomočjo evropskih sredstev za razvoj podeželja, MKGP sofinancira naložbe v nabavo sodobne mehanizacije in opreme za delo v gozdu, naložbe v gradnjo in rekonstrukcijo gozdnih prometnic ter naložbe v predelavo lesa (1. stopnja predelave v mikro podjetjih na podeželju (do 10 zaposlenih). Poleg tega pa na podlagi Zakona o gozdovih sofinancira tudi gozdnogojitvena dela za izboljšanje zasnove gozdov, ki prispevajo tudi k izboljšanju kakovosti sestojev in s tem posledično tudi lesa.

MKGP si bo na vladni ravni skupaj z Ministrstvom za okolje in prostor, ki je pristojno za izvajanje EU politike zelenega javnega naročanja prizadevalo, da bi pri javnem naročanju imele prednost investicije oz. proizvodi, ki v večji meri uporabljajo les.

Ministrstvo za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
prof. dr. Milan Pogačnik
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika Antona Peršaka v zvezi z **možnostjo avtonomnega delovanja strokovnih svetov v javnih zavodih s področja kulture**

Državni svet Republike Slovenije je na 14. seji 11. 3. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval pobudo državnega svetnika Antona

Peršaka v zvezi z možnostjo avtonomnega delovanja strokovnih svetov v javnih zavodih s področja kulture in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet predlaga Ministrstvu za kulturo, da temeljito prouči možnosti avtonomnega delovanja in ustreznega vpliva strokovnih svetov v javnih zavodih s področja kulture, še posebej v primerih, če direktorji teh javnih zavodov niso strokovnjaki s področja, za katerega je posamezni javni zavod ustanovljen in po potrebi predlaga potrebne spremembe predpisov, ki urejajo razmerja med organi teh javnih zavodov.

Obrazložitev:

V zadnjih letih je bilo večkrat slišati, še posebej od predstavnikov stanovskih društev s področja kulture, da v nekaterih javnih zavodih s področja kulture mnenja, stališča in predlogi strokovnih svetov niso ustrezno upoštevani. Razlogi za to so (lahko) različni. V nekaterih primerih stališč in predlogov strokovnih svetov ne upoštevajo direktorji, ki po mnenju strokovnih svetov dejavnosti zavodov preveč podrejuje drugotnim kriterijem komercialne uspešnosti oziroma pretirano uveljavljajo merilo kvantitete na račun kvalitete. V drugih primerih naj bi sveti zavodov, ki udeležujejo voljo in zahteve ustanoviteljev (države, lokalnih skupnosti), pretirano »strigli peruti« strokovnih svetov, največkrat že spet zlasti iz materialnih razlogov.

Prihaja tudi do konfliktov med strokovnimi sveti in vodstvi zavodov, ki premalo upoštevajo strokovna mnenja in predloge strokovnih svetov in uveljavljajo svojo voljo, npr. direktorji, ki Niso strokovnjaki za področje dela zavoda, temveč so ekonomisti, pravniki ipd. Tak, tudi v javnosti precej odmeven primer, se je nedavno razrasel v dokaj mučen spor v Slovenskem narodnem gledališču v Novi Gorici. Po mnenju Združenja dramskih umetnikov Slovenije pa je do tovrstnih, čeprav od zunaj manj opaznih sporov, že prihajalo tudi v drugih gledališčih.

Zato se zdi smiselno prisluhniti stališčem strokovnih oziroma stanovskih društev in združenj in proučiti možnosti za dograditev določb o vlogi in pooblastilih strokovnih svetov ter o stopnji zavezujočnosti mnenj in stališč strokovnih svetov v krovnem zakonu o zavodih ali morda v Zakonu o uresničevanju javnega interesa v kulturi.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika Petra Požuna za **spremembo Zakona o odvzemu in presaditvi delov človeškega telesa zaradi zdravljenja**

Državni svet Republike Slovenije je na 14. seji 11. 3. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval pobudo državnega svetnika Petra Požuna za spremembo Zakona o odvzemu in presaditvi delov človeškega telesa zaradi zdravljenja in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet pobudo podpira in predlaga Ministrstvu za zdravje, da pobudo preuči in v roku dveh mesecev pripravi predlog zakonodajnih sprememb na področju odvzema in presaditve delov človeškega telesa zaradi zdravljenja.

Obrazložitev:

Vprašanje privolitve za odvzem delov telesa umrle osebe je sedaj urejeno v 13. do 17. členu ZOPDCT. Iz teh določb sledi, da imamo pri nas več vzporednih sistemov privolitve z različnim upoštevanjem volje svojcev, med drugim tudi t.i. sistem domnevne privolitve v 15. členu.

Prepletajo se naslednji sistemi:

- sistem izrecne privolitve darovalca (vpis na kartici zdravstvenega zavarovanja) po predhodnem obvestilu svojcev, pri čemer zakon ne predvideva upoštevanja njihove volje (13. člen);
- sistem privolitve darovalca z upoštevanjem morebitnega nasprotovanja svojcev (14. člen - izkaznica, Darovalec, ki jo izda Rdeči križ ali druga organizacija, ki jo za to pooblasti minister);
- za državljane RS oziroma osebe s stalnim prebivališčem v RS sistem domnevne privolitve z možnostjo nasprotovanja oseb, ki so umrlemu blizu (15. člen);
- v primeru tujcev in oseb brez prebivališča v RS - izrecna privolitev oseb, ki so umrlemu blizu (3. odstavek 15. člena) ter
- sistem izrecne privolitve po 16. členu (za primer odvzema delov telesa mrtvega splavljenega zarodka je predviden informiran pristanek ženske, ki je zarodek nosila) in 17. členu (odvzem delov telesa umrle mladoletne osebe, ki ni pridobila popolne poslovne sposobnosti, in polnoletne osebe, ki ji je s sklepom sodišča odvzeta poslovna sposobnost zahteva privolitev zakonitega zastopnika, razen, če je umrla oseba starejša od petnajst let za časa življenja privolila v odvzem, če je bila sposobna razumeti pomen svoje izjave).

Minister za zdravje je izvedbo 13. člena in delno 14. člena uredil v Navodilu o postopkih in dejavnostih na področju pridobivanja darovalcev delov človeškega telesa zaradi presaditve (Uradni list RS, št. 131/2003). Izvedba ostalih sistemov ni podrobneje urejena s podzakonskimi predpisi.

Z zakonskimi spremembami bi vzpostavili domnevno privolitev pri osebah starejših od 18 let, za mladoletne in osebe brez poslovne sposobnosti pa ohranili dosednji sistem (17. člen) z morebitnimi popravki. Pri polnoletnih osebah je ob vzpostavitvi domnevne privolitve sedanji sistem izrecne privolitve (13. člen) nepotreben, razen, če bi bila glede pogojev za odvzem vzpostavljena razlika med osebami, ki so dale izrecno privolitev in osebami, za katere se bo štela domneva privolitve. Domnevna privolitev darovalca bi bila izključena, če bi se posameznik za časa življenja pisno opredelil proti darovanju, s tem, da bi zakon predvidel vzpostavitev evidence oseb, ki se bodo za časa življenja izrecno opredelile proti posmrtnemu darovanju. V ZOPDCT-u bi bilo potrebno predvideti način zbiranja podatkov, nabor podatkov, namen in upravljavca zbirke, morebitno povezavo z drugimi evidencami (npr. registrom prebivalstva ter zbirkami podatkov s področja zdravstvenega varstva). Glede postopkov vpisa v evidenco ter glede vsebine obrazca pisne izjave o prepovedi odvzema delov človeškega telesa po smrti pa bi zakonske določbe lahko napotile na predpis ministra za zdravje. Za osebe, ki se ne bodo opredelile, bi tako ZOPDCT vzpostavil domnevo, da so možni darovalci in dovolil odvzem delov človeškega telesa po smrti. Prav tako pa bi moral omejiti krog oseb, za katere bo veljala domneva, bodisi le na državljane RS ali pa morebiti tudi na tujce z določenim obdobjem stalnega prebivališča v RS.

V ZOPDCT bi predvideli tudi predhodni informativni razgovor s svojci, v katerem bi jih seznanili z dejstvom, da se umrli za časa življenja ni opredelil proti darovanju in da so glede privolitve izpolnjeni pogoji za odvzem. V kolikor bi svojci izkazali, da je umrli za časa življenja na drug

način (ne z vpisom v register PROTI) izrazil svoje nasprotovanje (opcija: samo pisno), bi takšno voljo upoštevali. Pogovor s svojci bi zajemal tudi pomembne anamnestične podatke, pomembne za oceno primernosti darovalca.

Spremembe ZOPDCT naj bi opredelile, da Ministrstvo za zdravje izda navodila za seznanjanje javnosti o pomenu darovanja organov po smrti zaradi presaditve drugi osebi, kar izvaja Zavod za presaditev organov in tkiv Slovenija-Transplant. Vzpostavi naj se tudi komunikacijsko mrežo med zdravstvenim osebjem in državljani darovalci ter postopke, kako naj se državljan izjasni, v kolikor ne želi biti darovalec.

Državni svet ugotavlja, da imajo podobno načelo domnevne privolitve že uveljavljeno v Belgiji, Avstriji, na Hrvaškem in drugje, kjer sistem dobro deluje. Po oceni Slovenija-Transplanta bi z uvedbo načela domnevne privolitve v Sloveniji avtomatično pridobili vsaj 20 % več darovalcev. Darovanje organov lahko reši mnogo življenj in izboljša kakovost življenja mnogim bolnikom. To pa je izvedljivo samo, če je na razpolago dovolj organov za presaditev, če obstajajo ustrezna merila glede kakovosti in varnosti za zmanjšanje tveganja prenosa bolezni in če so postopki učinkovito organizirani ter dostopni vsem, ki potrebujejo presaditev.

Trenutno je povpraševanje po organih večje kot njihova razpoložljivost v vseh državah članicah Evropske unije. Pri naraščajočem povpraševanju po organih je razpoložljivost organov v državah članicah zelo različna, od 33,8 umrlega darovalca na milijon prebivalcev v Španiji do 1 umrlega darovalca na milijon prebivalcev v Romuniji. Le Španiji in maloštevilnim drugim državam članicam je uspelo znatno povečati število darovalcev.

V letu 2008 je bilo v Sloveniji 39 darovalcev organov, na presaditev pa je čakalo okrog 160 bolnikov. Slovenija se je po številu darovanih organov umrlih darovalcev lani uvrstila nekoliko pod evropsko sredino, sicer pa se z 10 do 18 darovalci na milijon prebivalcev, v zadnjih letih uvršča nekje v povprečje Eurotransplanta. Slovenski pristop pri darovanju in presaditvah organov je dober, rezerve pa imamo v odkrivanju in pridobivanju primernih darovalcev. Delež odklonitev svojcev se počasi zmanjšuje, spodbuditi pa bi bilo treba pridobivanje primernih darovalcev v intenzivnih terapijah slovenskih bolnišnic, na podlagi predlagane spremembe zakonodaje. Ob tem ne smemo pozabiti, da je Slovenija članica Eurotransplanta in da tako sodeluje v izmenjavi organov. Temeljni namen tega programa pa je, da dobi ustrezen organ tisti prejemnik, katerega značilnosti se najbolj ujemajo z značilnostmi organa, ki je razpoložljiv ob upoštevanju kriterija strokovne nujnosti.

Trenutno je največje breme na področju darovanja organov na zdravstvenih delavcih v intenzivnih enotah, ki pa so zelo zaposleni tudi z drugimi nalogami. V Zavodu RS za presaditev organov in tkiv Slovenija-Transplant se zavzemajo za to, da bi v zakonodajo vključili obveznost, da se zdravniki, ki se srečajo s pacientovo smrtjo, ukvarjajo tudi z možnostjo darovanja organov tega pacienta in da so za to delo tudi plačani.

Državni svet bo spremljal in se aktivno vključil v razpravo o transplantacijski dejavnosti v državi ter posebej o zakonskih spremembah, ki bi uvedle t.i. načelo čiste domnevne privolitve v nacionalno zakonodajo.

Državni svet predlaga, da se problematika vzpostavitve sistema domnevne privolitve temeljito prouči in zakonsko na novo opredeli.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Tonija Dragana v zvezi s **pridobitvijo vodovarstvenih projektnih pogojev**

Državni svet Republike Slovenije je na 14. seji 11. 3. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanje državnega svetnika Tonija Dragarja v zvezi s pridobitvijo vodovarstvenih projektnih pogojev in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Tonija Dragarja in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor ter Službi Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Tonija Dragarja se glasi:

Ali mora investitor gradnje objekta ponovno pridobiti vodovarstvene projektne pogoje soglasodajalcev, čeprav so bili s sprejetjem občinskega podrobnega prostorskega načrta že pridobljeni?

Obrazložitev:

Investitorji se v praksi srečujejo s pravnim zapletom, ki ga je povzročilo tolmačenje upravnega organa, ko odloča o vodovarstvenih pogojih gradnje objekta, posledično pa je v ta zaplet vpletena tudi lokalna skupnost kot nosilka urejanja prostora.

V skladu z določbo drugega odstavka 49b. člena Zakona o graditvi objektov (ZGO-1B) pridobi investitor gradnje objekta projektne pogoje soglasodajalcev k projektnim rešitvam že s samim dejstvom sprejetja občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN), kajti vsi soglasodajalci so bili že do takrat pozvani, da za to območje oblikujejo svoje pogoje za gradnjo.

Z Uredbo o pogojih in omejitvah za izvajanje dejavnosti in posegov v prostor na območjih, ogroženih zaradi poplav in z njimi povezane erozije (Uradni list RS, št. 89/08) pa je bila dvoumno urejena raba teh določb v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja, in sicer jo upravni organi uporabljajo tudi za tiste objekte, kjer je bil že sprejet prostorski akt in so bili vodovarstveni projektni pogoji v temu aktu že pridobljeni. Težava nastane v trenutku, ko so obveznosti iz dveh aktov različne. Investitorji se znajdejo v zapleteni situaciji, saj so se namreč zanesli na določila prostorskega akta, ki vsebujejo tudi že vodovarstvena soglasja.

Določila Uredbe tako upravni organi retroaktivno - po že končanem postopku sprejema občinskega prostorskega načrta - uporabljajo v postopku in s tem močno ovirajo razvojne projekte občin, ki so bili veljavno sprejeti.

Ker je Uredba hierarhično nižji splošni akt in ker prehodne določbe tega akta tovrstne situacije ne urejajo, prosim za pojasnilo in odgovor zgoraj navedenih organov.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstvo za okolje in prostor

Datum: 31.3.2009

Prejeto: 14.4.2009

Zakon o graditvi objektov (Ur. list RS, št. 102/04 UPB1, 14/05 pop, 92/05 ZJC-B, 111/05 odl. US, 126/07 - v nadaljevanju ZGO-1B), je bil koncem leta 2007 v večjem obsegu noveliran. Novela zakona se je začela uporabljati 15.04.2008. V noveliran zakon je vneseno tudi nekaj sprememb, ki se nanašajo na področje pridobivanja projektnih pogojev in soglasij k nameravanim gradnjam objektov.

Tako je v 49b členu ZGO-1B, določeno:

Če nameravana gradnja leži na območju, ki je s posebnimi predpisi ali s tem zakonom opredeljeno, kot varovalni pas gospodarske javne infrastrukture, ali na območju, ki je s predpisi opredeljeno, kot varovano območje, mora investitor pred začetkom izdelovanja projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja pridobiti projektne pogoje, k projektnim rešitvam pa soglasje pristojnega organa oziroma nosilca javnega pooblastila.

Če nameravana gradnja leži na območju, ki se ureja z državnim prostorskim načrtom ali občinskim podrobnim prostorskim načrtom, se šteje, da so projektni pogoji soglasodajalcev k projektnim rešitvam že pridobljeni z dnem izdaje mnenj k državnim prostorskim načrtom ali občinskim podrobnim prostorskim načrtom. Investitor mora po končanem projektiranju pridobiti soglasja pristojnih soglasodajalcev.

Iz navedene določbe zakona izhaja, da v primeru gradnje na območju, ki se ureja z občinskim podrobnim prostorskim načrtom, investitorju ni treba pred začetkom izdelave projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja pridobiti projektne pogoje, k projektnim rešitvam (izdelan projekt), pa mora pridobiti soglasja pristojnih soglasodajalcev.

Navedeno ureditev povzema tudi novela Zakona o vodah iz leta 2008 (Ur. list RS, št. 57/2008).

Ministrstvo za okolje in prostor
mag. Karl Erjavec, l.r.
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Jožeta Miheliča glede **širjenja stekline in drugih nalezljivih bolezni živali**

Državni svet Republike Slovenije je na 14. seji 11. 3. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanja državnega svetnika Jožeta Miheliča glede širjenja stekline in drugih nalezljivih bolezni živali in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Mihelčiča in predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Veterinarski upravi Republike Slovenije, da vprašanja preučijo in nanje odgovorijo.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Mihelčiča se glasijo:

1. Ali so v pripravi in kdaj bodo sprejeti novi, dodatni ukrepi, na podlagi katerih se bo v celoti preprečila oziroma omejila širitev stekline na območju Republike Slovenije kot tudi vnos iz sosednjih držav, predvsem s področja Republike Hrvaške?
2. Ali in na kakšen način sodelujejo pristojni v obeh državah za preprečitev širjenja stekline in tudi drugih nalezljivih bolezni živali?
3. Kakšni ukrepi bodo sprejeti za preprečitev širjenja kužne malokrvnosti konj, ki se je pojavila pri nekaterih živalih in ki jo prenašajo krvosesne žuželke?

Obrazložitev:

V Republiki Sloveniji se je leta opravljalo cepljenje divjadi proti steklini v naravi in obvezno cepljenje psov, ki se še izvaja. Rezultati so bili zadovoljivi, saj smo na ta način v celoti preprečili širitev stekline, v Republiki Sloveniji pa praktično nismo imeli več obolelih živali in se je cepljenje v naravi lahko opustilo.

V letu 2008 pa smo zabeležili več deset pojavov stekline na divjih živalih, psih in mačkah, posebej zaskrbljujoče pa je, da tudi na živalih, ki se jih uporablja za gospodarsko rejo. Pojavi stekline so znani predvsem z obmejnega območja, kar kaže na to, da obstaja velika verjetnost, da obolele živali prihajajo z območja sosednje države, ki po mojem vedenju, ne izvaja nobenih znanih preventivnih ukrepov za preprečitev širjenja te nevarne in neozdravljive bolezni, ki se ob stiku z obolelo živaljo, lahko prenese tudi na ljudi.

Sprejem ukrepov in tudi ustreznih navodil je gotovo potreben tudi zato, ker smo pred novo pašno sezono, ko se bo veliko domačih živali v gospodarskih rejah paslo na prostem, kar bo možnosti za širitev stekline in drugih nalezljivih bolezni (kužna malokrvnost konj) še povečalo.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Datum: 26. 3. 2008

Prejeto: 31. 3. 2009

1. Ali so v pripravi in kdaj bodo sprejeti novi, dodatni ukrepi, na podlagi katerih se bo v celoti preprečila oziroma omejila širitev stekline na področju RS, kot tudi vnos iz sosednjih držav, predvsem s področja Hrvaške?

Republika Slovenija izvaja ukrepe za boj proti steklini že od konca druge svetovne vojne, ko je z uvedbo obveznega cepljenja psov in nadzora potepuških psov izkoreninila urbano obliko stekline, katere glavni prenašalec oziroma rezervoar so psi. Ob pojavu tako imenovane silvatične oblike stekline v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, je bilo potrebno sprejeti tudi druge ukrepe za omejitev širjenja oziroma izkoreninjenje te oblike, katere glavni vir oziroma prenašalec so lisice. Zaradi zaskrbljujoče situacije glede stekline in na podlagi dobrih izkušenj nekaterih evropskih držav, se je tudi Slovenija koncem osemdesetih odločila za izvajanje peroralnega cepljenja lisic. Načini in vzorci cepljenja so se skozi leta spreminjali in dopolnjevali. Tako je uspelo steklino izkoreniniti iz dobršnega dela Slovenije, medtem ko se v mejnih območjih z Republiko Hrvaško steklina še vedno pojavlja, saj Hrvaška peroralnega cepljenja lisic še ne izvaja. V zadnjih letih smo ugotavljali dva do tri primere letno, vse v obmejnem območju s Hrvaško. Vsi ti primeri so bili ugotovljeni pri lisicah. V lanskem letu se je število pozitivnih primerov povečalo, predvsem zaradi zaskrbljujoče situacije glede stekline na Hrvaškem, kjer je populacija lisic na višku in z njo tudi bolezen. Zaradi te situacije so bili že v začetku lanskega leta izvedeni dodatni ukrepi, da bi se preprečilo širjenje bolezni izven cepnega območja. Večkrat se je sestalo tudi državno središče za nadzor bolezni (DSNB) in določilo še dodatne ukrepe za zaščito zdravja ljudi in živali ter za preprečitev širjenja bolezni.

Dodatni ukrepi zajemajo:

- določitev območja z izrazitim tveganjem, na katerem je priporočljivo cepiti proti steklini tudi druge domače živali (govedo, ovce, mačke,...); poostrene postopke ob ugrizih psov in divjih živali;
- ozaveščanje o bolezni in preventivnih ukrepih;
- določitev območja s povečanim nadzorom.

Na pobudo Veterinarske uprave RS je bil v mesecu novembru 2008 organiziran nujni sestanek ekspertov Evropske Unije (EU), na katerem so bili predlagani tudi nadaljnji ukrepi za boj proti steklini (razširitev območja cepljenja na celotno območje Slovenije, poostren nadzor).

Kljub ukrepom ostaja dejstvo, da dokler Hrvaška ne bo izvajala peroralnega cepljenja lisic proti steklini, se bo steklina v različnih obsegih, glede na biologijo lisičje populacije, pojavljala tudi pri nas, ne glede na ukrepe, ki jih izvaja Slovenija, saj divje živali ne poznajo državnih meja.

2. Ali in na kakšen način sodelujejo pristojni v obeh državah za preprečitev širjenja stekline in tudi drugih nalezljivih bolezni?

S pristojnimi organi Hrvaške ima Veterinarska uprava RS redne sestanke. Hrvaška nima na voljo sredstev za izvajanje peroralnega cepljenja lisic proti steklini, vendar naj bi v okviru predpristopne pomoči EU (IPA projekt) pridobila potrebna sredstva za izvedbo le-tega. Tako naj bi z izvajanjem peroralnega cepljenja lisic proti steklini pričela v letu 2010 (ali že jeseni 2009), s čimer bo tveganje za pojav in širjenja stekline na območju Republike Slovenije, zmanjšano.

3. Kakšni ukrepi bodo sprejeti za preprečitev širjenja kužne malokrvnosti konj, ki se je pojavila pri nekaterih živalih in ki jo prenašajo krvosesne žuželke?

Splošni ukrepi za preprečevanje pojava in širjenja bolezni živali so predpisani v Zakonu o veterinarskih merilih skladnosti (Ur. l. RS, št. 93/05) in v Pravilniku o boleznih živali (Ur. l. RS, št. 81/07).

Ti ukrepi zajemajo:

- obvezno prijavo posedovanja živali, zbiranja, premikov, prometa, trgovanja; predpisana označitev in registracija živali;

- zagotavljanje sledljivosti premikov;
- ustrezna dokumentacija;
- obvezno prijavljanje sumov bolezni;
- izvajanje ukrepov za preprečevanje širjenja bolezni;
- zagotavljanje zdravstveno ustrezne pitne vode in vode za napajanje in krme;
- zagotavljanje in vzdrževanje predpisanih higienskih v prostorih za rejo živali in v prostorih, kjer se živali zadržujejo;
- zagotavljanje veterinarskega reda na krajih, kjer se živali združujejo; preprečevanje vnašanja povzročiteljev bolezni v rejo, ipd.

V skladu s petim odstavkom 6. člena Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Ur. l. RS, št. 93/05) je imetnik živali dolžan izvajati ukrepe, ki so predpisani z veterinarsko zakonodajo.

Posebni ukrepi, ki se izvajajo ob sumu na bolezen oziroma po potrditvi bolezni, pa so predpisani v Pravilniku o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje kužne malokrvnosti konj (IAK), (Ur. l. RS, št. 99/06) in zajemajo:

- zapora gospodarstva;
 - osamitev obolelih kopitarjev ali kopitarjev, za katere se sumi, da so zboleli; prepoved premikov kopitarjev iz in na gospodarstvo; - sistematično zatiranje vektorjev bolezni;
 - zagotavljanje in vzdrževanje primernih higienskih razmer v objektih; klinični pregled vseh kopitarjev;
 - usmrtitev in neškodljivo uničenje klinično bolnih živali;
- zakol kopitarjev, ki ne kažejo kliničnih znakov bolezni, vendar so izvidi krvnih preiskav pozitivni;
- vsi kopitarji, ki se odpremlyajo na trge, sejme, razstave, tekmovanja ali druga zbiranja živali ali ob spremembi lastništva, morajo biti enkrat letno serološko pregledani na bolezen.

Ob upoštevanju in izvajanju predpisanih ukrepov je tveganje za pojav oziroma širjenje bolezni zelo majhno.

Ključnega pomena pri preprečevanju pojava bolezni in njenega širjenja pa je, da se rejci oziroma imetniki konj zavedajo, da predstavlja ilegalni vnos živali iz nepreverjenih rej, največje tveganje tako za pojav IAK kot tudi za pojave drugih bolezni. S takimi dejanji ne ogrožajo le lastne črede temveč tudi druge, saj je zaradi načina prenosa IAK (prenos z velikimi krvosesi žuželkami), nemogoče popolnoma preprečiti možnost okužbe tudi v drugih čredah.

Ministrstvo za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
prof. dr. Milan Pogačnik, l.r.
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Draga Žure glede **evrosredozemske univerze**

Državni svet Republike Slovenije je na 14. seji 11. 3. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanja državnega svetnika Draga Žure glede evrosredozemske univerze in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Draga Žure in predlaga Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Draga Žure se glasijo:

- 1) V kakšni fazi – položaju je danes Evrosredozemska univerza, katere ustanovna slovesnost je bila dne 9. 6. 2008 in naj bi se je udeležili predstavniki nekaj deset univerz ustanoviteljic ter slovenski in evropski politični vrh?
- 2) Kako vpliva na to ustanovitev dejstvo, da je bil Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu, ki naj bi bil podlaga za to ustanovitev, uveljavljen šele 27. 6. 2008?
- 3) Dne 26. 11. 2008 so Univerza v Mariboru, University of Haifa, University of Sousse in Università degli studi di Urbino »Carlo Bo« ustanovile zavod Evro-sredozemska univerza s sedežem Sončna pot 20, Portorož. Ali je s tem aktom dejansko prišlo za ustanovitev univerze iz vprašanja 1? Ali je Vlada, kot izvrševalka ustanoviteljskih pravic v primeru Univerze v Mariboru, soglašala z ustanoviteljstvom Univerze v Mariboru?
- 4) Zakaj so Evro-sredozemsko univerzo ustanovile (le) štiri univerze in ne nekaj 10, kot se je napovedovalo v lanskem letu (vključno z vsemi slovenskimi univerzami)?
- 5) Kako je s porabo dveh milijonov evrov, ki sta bila predvidena v proračunih RS za leti 2008 in 2009 kot zagonska sredstva?
- 6) Kako je z ustanavljanjem evro-sredozemske univerzitetne fundacije, iz katere naj bi se financirala Evro-sredozemska univerza?
- 7) Ali bo ministrstvo v okviru pričakovanih sprememb Zakona o visokem šolstvu pripravilo tudi spremembo, s katero bodo imeli študentje na takšne vrste univerzi zagotovljeno soupravljanje?
- 8) S kakšnimi instrumenti – ukrepi bo ministrstvo zagotavljalo kakovost študijskih programov na takšni zvezi univerz?

Obrazložitev:

Državni svet je ob sprejemu odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu 5. 6. 2008 ugotavljal, da zakon odpira celo vrsto novih vprašanj, ki lahko močno vplivajo na naš visokošolski prostor, saj členi, ki vzpostavljajo pravno podlago za ustanovitev mednarodne zveze univerz, puščajo velik manevrski prostor za različne interpretacije. Povzroča jih predvsem določba, da je mednarodna zveza univerz kar univerza, kar je nova in nepreverjena ureditev. Zato je poudaril, da predlagatelj zakona ni pripravil predlaganih rešitev v sodelovanju z visokošolskimi partnerji (univerze in študenti), saj naj bi pri upravljanju mednarodnih zvez univerz imeli študentje z zakonom določene pravice.

Državni svet je ugotovil, da predlagatelj v 1. členu zakona (novi 10a. člen) predlaga ustanovitev mednarodne zveze univerz kot nove univerze (Evro-sredozemske univerze) po naši zakonodaji, čeprav v tretjem odstavku tega člena ni določeno, da bi morala izpolnjevati pogoje, določene z veljavnim pravnim redom na področju visokega šolstva tako za njeno ustanovitev kot za vpis v razvid visokošolskih zavodov.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo

Datum: 8. 4. 2009

Prejeto: 23.4.2009

Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo je bilo s strani Državnega sveta Republike Slovenije poslano pisno vprašanje državnega svetnika Draga Zure, ki se glasi:

"1. V kakšni fazi - položaju je danes Evro-sredozemska univerza, katere ustanovna slovesnost je bila dne 9. 6. 2008 in naj bi se je udeležili predstavniki nekaj deset univerz ustanoviteljic ter slovenski in evropski politični vrh?

2. Kako vpliva na to ustanovitev dejstvo, da je bil Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu, ki naj bi bil podlaga za to ustanovitev, uveljavljen šele 27. 6. 2008?

3. Dne 26. 11. 2008 so Univerza v Mariboru, University of Haifa, University of Sousse in Università degli studi di Urbino "Carlo Bo" ustanovile zavod Evro-sredozemska univerza s sedežem Sončna pot 20, Portorož. Ali je s tem aktom dejansko prišlo do ustanovitve univerze iz vprašanja 1? Ali je Vlada, kot izvrševalka ustanoviteljskih pravic v primeru Univerze v Mariboru, soglašala z ustanoviteljstvom Univerze v Mariboru?

4. Zakaj so Evro-sredozemsko univerzo ustanovile (le) štiri univerze in ne nekaj 10, kot se je napovedovalo v lanskem letu (vključno z vsemi slovenskimi univerzami)?

5. Kako je s porabo dveh milijonov evrov, ki sta bila predvidena v proračunih RS za leti 2008 in 2009 kot zagonska sredstva?

6. Kako je z ustanavljanjem evro-sredozemske univerzitetne fundacije, iz katere naj bi se financirala Evro-sredozemska univerza?

7. Ali bo ministrstvo v okviru pričakovanih sprememb Zakona o visokem šolstvu pripravilo tudi spremembo, s katero bodo imeli študentje na takšne vrste univerzi zagotovljeno soupravljanje?

8. S kakšnimi instrumenti - ukrepi bo ministrstvo zagotavljalo kakovost študijskih programov na takšni zvezi univerz?

Obrazložitev:

Državni svet je ob sprejemu odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu 5. 6. 2008 ugotavljal, da zakon odpira celo vrsto novih vprašanj, ki lahko močno vplivajo na naš visokošolski prostor, saj členi, ki vzpostavljajo pravno podlago za ustanovitev mednarodne zveze univerz, puščajo velik manevrski prostor za različne interpretacije. Povzroča jih predvsem določba, da je mednarodna zveza univerz kar univerza, kar je nova in nepreverjena trditev. Zato je poudaril, da predlagatelj zakona ni pripravil predlaganih rešitev v sodelovanju z visokošolskimi partnerji (univerze in študenti), saj naj bi pri upravljanju mednarodnih zvez univerz imeli študentje z zakonom določene pravice.

Državni svet je ugotovil, da predlagatelj v 1. členu zakona (novi 10. a člen) predlaga ustanovitev mednarodne zveze univerz kot nove univerze (Evro-sredozemske univerze) po naši zakonodaji, čeprav v tretjem odstavku tega člena ni določeno, da bi morala izpolnjevati pogoje, določene z

veljavnim pravnim redom na področju visokega šolstva tako za njeno ustanovitev kot za vpis v razvid visokošolskih zavodov.«

Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo odgovarja:

1. Na slovesni otvoritvi Evro-sredozemske univerze 9. junija 2008 v Portorožu je bila podpisana Listina o ustanovitvi Evro-sredozemske univerze s katero so sopodpisniki izrazili namero, da postanejo soustanovitelji Evro-sredozemske univerze, z listino so se dogovorili tudi o načelih za ustanovitev univerze, organizaciji in financiranju. 13. julija 2008 v Parizu je Evro-sredozemska univerza v aneksu k skupni deklaraciji vrha Unije za Sredozemlje navedena kot eden od šestih strateških projektov Unije za Sredozemlje. V avgustu 2008 je bila ustanovljena Evro-sredozemska univerzitetna ustanova, katere najpomembnejša naloga je zbiranje sredstev za delovanje Evro-sredozemske univerze. V septembru 2008 je ob robu 63. GS ZN zunanji minister dr. Dimitrij Rupel sodeloval na ministrskem srečanju Zavezništva civilizacij. Predstavil je tudi projekt Evro-sredozemske univerze in predlagal, da postane partnerska organizacija Zavezništva civilizacij pri razvijanju medkulturnega dialoga na področju raziskovanja in izobraževanja. V oktobru 2008 je potekal prvi sestanek začasnega senata Evro-sredozemske univerze, na katerem so razpravljali o besedilu statuta. V novembru 2008 je bila Evro-sredozemska univerza vključena v besedilo zasedanja zunanjih ministrov Barcelonskega procesa. V dokument je bil vključen tudi maroški predlog za komplementarno pobudo v maroškem mestu Fez. Izšla je tudi prva številka revije International Journal of Euro-Mediterranean Studies, kar je bil skupni projekt.

Univerzitetnega centra za evro-sredozemske študije, ZRC SAZU in Univerze v Novi Gorici. 26. novembra 2008 je bila v Barceloni generalna skupščina Evro-sredozemske univerze. Sprejeli so statut in izvolili predstavnike organov bodoče univerze. Evro-sredozemska univerza je bila v sodni register vpisana 13. 2. 2009. Poslovni naslov je Sončna pot 20, Portorož. Predsednik univerze je dr. Joseph Mifsud. Kot ustanovitelji univerze so v sodnem registru vpisani University of Haifa, Izrael; Univerza v Mariboru, Slovenija; University of Sousse, Tunizija in Università degli studi di Urbino "Carlo Bo", Italija. Februarja 2009 je potekala prva seja senata ter tretja seja upravnega odbora Evro-sredozemske univerze. Upravni odbor je obravnaval usmeritve za delo univerze ter načrt dela upravnega odbora, senat univerze pa je obravnaval predloge študijskih programov, ki bi jih univerza lahko izvajala v študijskem letu 2009/2010. Ministrstvo je 19. 3. 2009 prejelo vlogo Evro-sredozemske univerze za vpis v razvid visokošolskih zavodov. Vloga je v reševanju.

Zakon o visokem šolstvu v drugem odstavku 10. a člena določa, da mednarodna zveza univerz z vpisom v sodni register postane univerza po tem zakonu ne glede na izpolnjevanje pogojev za ustanovitev univerze in za vpis v razvid visokošolskih zavodov. Evro-sredozemska univerza se je v sodni register vpisala 13. 2. 2009, s čimer je prišlo do ustanovitve univerze po Zakonu o visokem šolstvu. Vlada Republike Slovenije je Univerzi v Mariboru izdala soglasje k soustanoviteljstvu Evro-sredozemske univerze s sklepom št. 01403-146/2008/5 z dne 24. 9. 2008.

Na podlagi 10. a člena Zakona o visokem šolstvu mednarodno zvezo univerz lahko ustanovita najmanj ena univerza, ustanovljena skladno z Zakonom o visokem šolstvu, ki ima akreditirane študijske programe na vsaj treh področjih po ISCED klasifikaciji in raziskovalno dejavnost na vsaj treh področjih po FRASCATI klasifikaciji, in vsaj ena univerza s sedežem zunaj Republike Slovenije, akreditirana v državi, kjer ima sedež. Skupaj z univerzama so lahko ustanoviteljice mednarodne zveze univerz tudi druge univerze, druge zveze univerz ali univerzitetne mreže, visokošolske in raziskovalne organizacije s sedežem v Republiki Sloveniji ali zunaj nje.

Univerze, ki jih je ustanovila Republika Slovenija, za ustanovitev mednarodne zveze univerz potrebujejo soglasje Vlade Republike Slovenije.

Vse slovenske univerze so bile povabljene k podpisu ustanovne listine Evro-sredozemske univerze. Listino so podpisale Univerza v Mariboru, Univerza na Primorskem in Univerza v Novi Gorici. Univerza v Ljubljani se je po razgovorih z vodstvom Univerzitetnega centra za evro-sredozemske študije odločila, da bo še nekoliko počakala in da se v tej prvi fazi ne bo priključila projektu. Univerza na Primorskem v nadaljnjem postopku ni zaprosila za soglasje Vlade RS za soustanoviteljstvo Evro-sredozemske univerze, tako da se ni mogla vključiti kot soustanoviteljica univerze. Ne glede na to, pa je Univerzitetni center za evro-sredozemske študije izpeljal in še vodi nekaj aktivnosti v sodelovanju z nekaterimi članicami Univerze na Primorskem.

Strokovni svet Univerzitetnega centra za evro-sredozemske študije je na svoji seji dne 8. 7. 2008 imenoval začasni senat Evro-sredozemske univerze, čigar naloga je bila predvsem obravnava osnutka statuta univerze in oblikovanje predloga statuta, ki ga je nato sprejela generalna skupščina. Začasni senat so sestavljali tuji in slovenski profesorji in je bil imenovan predvsem z namenom, da se zagotovi mednarodna komponenta, saj Strokovni svet Univerzitetnega centra za evro-sredozemske študije sestavljajo samo slovenski profesorji.

Zaradi poenostavitve postopka registracije univerze je bilo na seji začasnega senata, ki je potekala oktobra 2008 na Brdu pri Kranju, izbranih nekaj posameznih univerz (2 slovenski in 5 tujih), ki naj bi sodelovale pri sami registraciji. Tuje univerze so bile izbrane na podlagi geografske komponente in seveda soglasja ter pripravljenosti sodelovanja teh tujih univerz pri tem postopku. Glede na pridobljeno dokumentacijo, ki so jo izbrane univerze morale predložiti za vpis v register do novembrske Skupščine v Barceloni, so 4 univerze (Univerza v Mariboru - Slovenija, Univerza v Urbino - Italija, Univerza v Soussu - Tunizija in Univerza v Haifi - Izrael) zadostile določbam Zakona o visokem šolstvu in bile vpisane v sodni register kot soustanoviteljice univerze.

Hkrati pa je začasni senat poudaril, da so vsi člani Skupščine enakopravni in imajo znotraj Evro-sredozemske univerze status soustanoviteljev, ne glede na to, da so bile v sodni register vpisane samo 4 univerze. Tudi v aktu o ustanovitvi Evro-sredozemske univerze je zapisano, da te 4 univerze nimajo več pravic oziroma obveznosti kot ostale univerze.

Iz proračuna RS za leto 2008 je bilo za aktivnosti, povezane z ustanavljanjem Evro-sredozemske univerze, porabljenih 927.256,73 EUR. V rebalansu proračuna RS za leto 2009 je na proračunski postavki 8213 Ustanovitev evro-sredozemske univerze 1.014.183 EUR. Za čas od januarja do marca 2009 je bila sklenjena pogodba o začasnem financiranju Univerzitetnega centra za evro-sredozemske študije. Po izdaji soglasja Vlade RS k programu dela Univerzitetnega centra za evro-sredozemske študije za leto 2009 pa bodo določena sredstva za leto 2009 za delovanje centra in za financiranje Evro-sredozemske univerze. V skladu z 10. a členom Zakona o visokem šolstvu se financira Evro-sredozemska univerza, zagotavlja pa se tudi sredstva za delovanje javnega zavoda Univerzitetnega centra za evro-sredozemske študije, ki v skladu z 8. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu Evro-sredozemski univerzi opravlja strokovne in administrativne naloge za začetek njenega delovanja.

Odločba o soglasju k Aktu o ustanovitvi Evro-sredozemske univerzitetne ustanove je bila izdana 4. avgusta 2008 (Uradni list RS, št. 81/08). Najpomembnejša naloga ustanove je iskanje virov za financiranje in zbiranje finančnih sredstev za zagotavljanje razvoja in izpeljavo programov na Evro-sredozemski univerzi. Ustanovitelj Evro-sredozemske univerzitetne ustanove je

Univerzitetni center za evro-sredozemske študije. Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo ima kot organ, pristojen za ustanovo pristojnosti, določene z Zakonom o ustanovah (Uradni list RS, št. 70/05 - uradno prečiščeno besedilo).

V 10. a členu Zakon o visokem šolstvu določa, da imajo študenti pri upravljanju mednarodne zveze univerz pravice, ki jih določata sporazum ali pogodba o njeni ustanovitvi, in statut ali drug temeljni akt te zveze. Po Statutu Evro-sredozemske univerze so organi univerze: skupščina, upravni odbor, senat, predsednik univerze in študentski svet. V upravnem odboru, ki ima 11 članov je od teh 1 predstavnik študentov, v senatu s 25 člani, je 5 predstavnikov študentov. Študentski svet ima 5 članov. Ker univerza še ne izvaja študijskih programov, predstavniki študentov v organe še niso bili izvoljeni.

Evro-sredozemska univerza je mednarodna zveza univerz s sedežem v Republiki Sloveniji, zato mora upoštevati in izpolnjevati zakonske določbe, ki veljajo za visokošolske zavode v Sloveniji na področju zagotavljanja kakovosti študijskih programov.

Ministrstvu za visoko šolstvo,
znanost in tehnologijo
Gregor Golobič, l.r.
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Draga Žure glede **dijaške prehrane**

Državni svet Republike Slovenije je na 14. seji 11. 3. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanja državnega svetnika Draga Žure glede dijaške prehrane in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Draga Žure in predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Draga Žure se glasijo:

- 1) Na koliko srednjih šolah se JE – NI uvedla subvencionirana dijaška prehrana s šolskim letom 2008/2009 (imenski seznam)?
- 2) Na koliko srednjih šolah se danes izvaja subvencionirana dijaška prehrana?
- 3) Koliko srednjih šol pripravlja subvencionirane obroke za dijake znotraj svojih prostorov in koliko jih naroča zunaj?
- 4) Koliko in katere srednje šole so izvajalce subvencionirane dijaške prehrane izbrale z javnim razpisom?
- 5) Kdo so izvajalci subvencionirane dijaške prehrane po posameznih šolah?
- 6) Kako ministrstvo preverja število »upravičenih porabljenih dnevnih toplih obrokov«, ki jih subvencionira?

- 7) Katere instrumente kontrole (primernost obrokov, zlorabe subvencij, koriščenje neupravičencev, ...) ima vzpostavljeno ministrstvo? Koliko kontrol je ministrstvo izvedlo v prvem polletju šolskega leta?
- 8) Na koliko srednjih šolah lahko dejansko govorimo o »toplih obrokih«, primernih za srednješolce, in na kolikih dijaki dobijo »tekoči jogurt in burek«?
- 9) Ali se pri pripravi subvencioniranih toplih obrokov na srednjih šolah upoštevajo smernice zdravega prehranjevanja, ki jih je izdalo Ministrstvo za zdravje?
- 10) Ali je bila že izrečena kakšna globa zaradi sestavljenosti toplega obroka (neskladje s smernicami zdravega prehranjevanja, ...)?

Obrazložitev:

Državni zbor Republike Slovenije je meseca aprila 2008 sprejel Zakon o subvencioniranju dijaške prehrane, minister za šolstvo in šport pa junija 2008 Pravilnik o subvencioniranju dijaške prehrane – dnevnega toplega obroka. Kljub precej pripombam, od katerih je bilo kar nekaj upoštevanih, smo državni svetniki podprli sprejem zakona. V medijih smo bili priča kar nekaj problemom, ki so se pojavili pri uvajanju subvencioniranja dijaške prehrane, kot smo sicer tudi napovedali v razpravi ob sprejemanju zakona, a nas žal predlagatelji zakona niso poslušali.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za šolstvo in šport

Datum: 9. 4. 2009
Objava: 10.4.2009

Dne 13. marca 2009 smo prejeli vprašanja državnega svetnika gospoda Draga Žure v zvezi s srednješolsko prehrano. Uvodoma pojasnujemo, da so za določena vprašanja pristojni različni inšpektorski organi, kot so: Inšpektorat RS za šolstvo in šport, Zdravstveni inšpektorat RS, Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo in hrano ter Tržni inšpektorat RS.

Konec septembra 2008 je Ministrstvo za šolstvo in šport izvedlo anketo, na katero je od 123 šol 93 srednjih šol odgovorilo, da v celoti izvajajo Zakon o subvencioniranju dijaške prehrane (Uradni list RS, št. 45/2008), t.j. 76%, 19 srednjih šol oziroma 18% ga izvaja delno in samo 4 oziroma 3% ga ne izvaja. Danes vse srednje šole, ki 1. septembra 2008 niso izvajale zakona, zakon uresničujejo.

V šolskem letu 2008/2009 je v srednjih šolah vpisanih 87.491 dijakov. Analiza je pokazala, da dnevni topli obrok uživa 64.743 dijakov oziroma 74%.

V nadaljevanju navajamo odgovore na vaša konkretna vprašanja:

1. Na koliko srednjih šolah je JE – NI uvedla subvencionirana dijaška prehrana s šolskim letom 2008/2009 (imenski seznam)?

Po podatkih Ministrstva za šolstvo in šport vse srednje šole v Sloveniji izvajajo subvencionirano dijaško prehrano.

2. Na koliko srednjih šolah se danes izvaja subvencionirana dijaška prehrana?

Subvencionirana dijaška prehrana se izvaja na vseh samostojnih srednjih šolah in šolskih centrih.

3. Koliko srednjih šol pripravlja subvencionirane obroke za dijake znotraj svojih prostorov in koliko jih naroča zunaj?

Analiza v mesecu septembru je pokazala, da v 80 šolah dijaki uživajo dnevni topli obrok v šoli, v 9 šolah uživajo dnevni topli obrok delno v šoli in delno izven nje, dijaki 8 srednjih šol izven šole, dijaki 11 srednjih šol v dijaških domovih in dijaki 2 srednjih šol v osnovnih šolah.

Večina srednjih šol je v anketi navedlo, da je zanimanje za topli obrok veliko. Po navedbah ravnateljev so dijaki s prehrano zadovoljni in prav tako tudi starši.

4. Koliko in katere srednje šole so izvajalce subvencionirane dijaške prehrane izbrale z javnim razpisom?

Ministrstvo za šolstvo in šport ne razpolaga s podatki o izboru izvajalcev z javnim razpisom. Šole so samostojne pravne osebe in so dolžne poslovati v skladu z zakonodajo. Merila za izbor ponudnika dnevnega toplega obroka so določena v 3. členu Pravilnika o subvencioniranju dijaške prehrane – dnevnega toplega obroka (Uradni list RS, št. 62/2008).

5. Kdo so izvajalci subvencionirane dijaške prehrane po posameznih šolah?

Ministrstvo za šolstvo in šport ne zbira podatkov o izvajalcih po posameznih šolah.

6. Kako ministrstvo preverja število »upravičenih porabljenih dnevnih toplih obrokov«, ki jih subvencionira?

Šola vodi dnevno evidenco prisotnosti za dijake. Do petega v mesecu prejme tudi seznam po delovnih dnevih od ponudnika dnevnih obrokov. Šola sestavi zahtevek, ki ga vnaša v aplikacijo, in sicer: število vpisanih dijakov za tekoče šolsko leto, število delovnih dni v preteklem mesecu, število upravičeno porabljenih dnevnih toplih obrokov in skupni znesek subvencije. Zahtevek srednja šola pošlje ministrstvu najkasneje do 10. dneva v mesecu za pretekli mesec. Ministrstvo nakaže ustrezen znesek subvencije do konca tekočega meseca za pretekli mesec, in sicer na podlagi prejetega mesečnega zahtevka srednje šole, ki je pripravljen na podlagi števila upravičeno porabljenih dnevnih toplih obrokov. Neustrezne in nepopolne zahtevke srednjih šol ministrstvo zavrne v celoti.

Za preverjanje točnosti vseh poslanih podatkov so pristojni inšpekcijski organi.

7. Katere instrumente kontrole (primernost obrokov, zlorabe subvencij, koriščenje neupravičencev, ...) ima vzpostavljene ministrstvo? Koliko kontrol je ministrstvo izvedlo v prvem polletju šolskega leta?

Nadzor nad izvajanjem Zakona o subvencioniranju dijaške prehrane izvaja Inšpektorat RS za šolstvo in šport, ki je opravilo 7 inšpekcijskih pregledov.

8. Na koliko srednjih šolah lahko dejansko govorimo o »toplih obrokih«, primernih za srednješolce, in na kolikih dijaki dobijo »tekoči jogurt in burek«?

Ministrstvo za šolstvo in šport nima neposrednega vpogleda v izvajanje zakona.

9. Ali se pri pripravi subvencioniranih toplih obrokov na srednjih šolah upoštevajo smernice zdravega prehranjevanja, ki jih je izdalo Ministrstvo za zdravje?

Tudi ta del nadzirajo inšpekcijski organi.

10. Ali je bila že izrečena kakšna globa zaradi sestavljenosti toplega obroka (neskladje s smernicami zdravega prehranjevanja, ...)?

Inšpektorat RS za šolstvo in šport je po podatkih, s katerimi razpolaga Ministrstvo za šolstvo in šport, izreklo štiri globe pravnim in odgovornim osebam zaradi kršitve izvajanja Zakona o subvencioniranju dijaške prehrane.

Želim poudariti, da je Ministrstvo za šolstvo in šport pristopilo tudi k sistematičnemu urejanju prostorov za pripravo oziroma razdeljevanje hrane. Hkrati pa je v teku analiza, s katero bomo ugotovili tudi problem zavračanja naročene hrane in organizacijske težave. Na osnovi ugotovitev bo Ministrstvo za šolstvo in šport pristopilo k spremembi oziroma k pripravi novega zakona o šolski prehrani.

Ministrstvo za šolstvo in šport
dr. Igor Lukšič
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika dr. Janvita Goloba v zvezi z **gradnjo železniške povezave Beltinci-Lendava**

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji 22. 4. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanji državnega svetnika dr. Janvita Goloba v zvezi z gradnjo železniške povezave Beltinci-Lendava in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanji državnega svetnika dr. Janvita Goloba in predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za promet in Službi Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da vprašanji preučijo in nanju odgovorijo.

Vprašanji državnega svetnika dr. Janvita Goloba se glasita:

1. Kdaj bo zgrajena železniška povezava Beltinci - Lendava?
2. Zakaj Operativni program razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007 - 2013 ne vključuje navedene železniške povezave?

Obrazložitev:

Z namenom povezave mesta Lendava s slovenskim železniškim omrežjem po slovenskem ozemlju je bila v Nacionalni program razvoja Slovenske železniške infrastrukture, sprejetim leta 1996, vključena železniška proga Beltinci - Lendava. Leta 2004 se je Slovenija s sprejemom Strategije prostorskega razvoja Slovenije zavezala zagotoviti neposredno železniško povezavo mesta Lendava z Mursko Soboto.

Da je omenjena regionalna železniška proga nujna in pomembna za razvoj najmanj razvitega območja Slovenije, je opozoril Državni svet prejšnjega mandata na 46. seji 13. 9. 2006, ko je obravnaval zaključke javne razprave na temo Biogoriva in zanesljivost oskrbe z gorivi. Razprava je takrat pokazala, da je za rafinerijo in proizvodnjo biodizla v Lendavi nujno urediti železniško povezavo med Beltinci in Lendavo, saj Lendava še vedno nima neposredne železniške povezave z osrednjo Slovenijo, s katero je po tirih povezana preko Hrvaške.

Omenjena železniška povezava bi pospešila razvoj najmanj razvitega območja Slovenije, poleg tega bi z načrtovano železniško progo od Lendave naprej proti Madžarski (Redič - Rédics) okrepili gospodarsko sodelovanje Pomurja s sosednjo Madžarsko, neposredna železniška povezava Lendave z Mursko Soboto preko Beltincev bi imela tudi pozitivne okoljske učinke zaradi razbremenitve cestnega tovornega (tranzitnega) prometa.

Glede na velik pomen neposredne železniške povezave Murske Sobote z Lendavo in naprej proti Madžarski z vidika zagotavljanja skladnega, regionalnega in gospodarskega razvoja države in spodbujanja čezmejnega gospodarskega sodelovanja se postavlja vprašanje, zakaj izgradnja železniške infrastrukture na tej relaciji ni bila vključena v Operativni program razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013? Ker železniška povezava, ki je predvidena že več kot desetletje, ni vključena v navedeni programski dokument, Slovenija za njeno izvedbo ni upravičena do pomoči Skupnosti. Ali to pomeni ponovno odmikanje uresničitve njene izvedbe, saj vemo, da železniške povezave Lendave z osrednjim delom Slovenije in naprej preko madžarske meje nimamo zaradi pomanjkanja denarja.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 4.6.2009

Prejeto: 5.6.2009

Skladno z vašim pisno zastavljenim vprašanjem z dne 17.03.2009, v katerem sprašujete, kdaj bo zgrajena železniška povezava Beltinci - Lendava in zakaj Operativni program razvoja okoljske prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013 ne vključuje te železniške povezave, vam sporočam sledeče.

Ministrstvo za promet je Ministrstvu za okolje in prostor dne 28.02.2008 podalo pobudo za pripravo Državnega prostorskega načrta za progo Beltinci - Lendava in Lendava - Redič.

Ker je proga Beltinci - Lendava v razvojnih dokumentih s področja javne železniške infrastrukture obravnavana kot regionalna proga, povezava Lendava - Reditč pa kot regionalna proga v proučevanju, je bilo potrebno predhodno dopolniti oziroma spremeniti Uredbo o prostorskih ureditvah državnega pomena, saj le ta ni predvidevala priprave Državnega prostorskega načrta za regionalne proge.

Na podlagi sprejetih sprememb in dopolnitev predhodno navedene Uredbe, bo Ministrstvo za okolje in prostor pristopilo k pripravi DPN. Postopek sprejema DPN po naših izkušnjah traja do tri in celo več let, tako da lahko pričakujemo sprejem državnega prostorskega načrta najprej v letu 2011.

Na podlagi veljavnega državnega prostorskega načrta, bo treba izdelati potrebno dokumentacijo in pridobiti gradbeno dovoljenja, kar je tudi dolgotrajen postopek, nikakor pa ne zadnji pogoj za gradnjo. Največji problem predstavlja financiranje same gradnje, ki bi po našem mnenju moralo biti na podlagi javno-zasebnega partnerstva.

Direkcija RS za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo je v letu 2008 naročila izdelavo študije Strategija razvoja železniškega prometa v Pomurju, ki vključuje tudi obe železniški povezavi Beltinci - Lendava in Lendava - Reditč. Študija obravnava vse tehnično-tehnološke, prometne, ekonomske in ekološke dejavnike, kakor tudi oceno izvedljivosti in možen potek, kar je predpogoj za nadaljnje aktivnosti.

Študijo o možnosti financiranja projekta gradnje proge je prav tako naročila Direkcija RS za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo. Študija je bila izvedena in je načeloma podala teoretične možnosti financiranja na podlagi javno-zasebnega partnerstva, pri čemer pa morebitni potencialni vlagatelji praksi niso bili preverjeni. Poleg tega, pa je bila študija izvedena še pred pričetkom trenutnih svetovnih gospodarskih težav.

Zavedamo se, kaj bi železniška povezava Beltinci - Lendava pomenila za gospodarstvo in prebivalce Pomurja, a v danem trenutku žal ne moremo podati konkretnega podatka glede njene izgradnje. Kot že navedeno, predstavlja največji problem financiranje infrastrukturnih objektov, s čimer se veliko ukvarjamo tudi pri Evropskem prednostnem projektu, ki ga moramo zaključiti do leta 2015. To je izgradnja nove železniške povezave Divača - Koper, kar je trenutno projekt najvišje prioritete na področju javne železniške infrastrukture v Republiki Sloveniji.

Žal vam podatka o terminu gradnje proge Beltinci - Lendava ne moremo podati, saj odločitev o tem še ni bila sprejeta, nikakor pa ni predvidena pred letom 2013, kar je vzrok, da ni vključen v Operativni program razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007 - 2013.

Vlada Republike Slovenije
mag. Milan Martin Cvikl, l.r.
generalni sekretar

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika dr. Janvita Goloba glede **posledic sladkorne reforme**

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji 22. 4. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanja državnega svetnika dr. Janvita Goloba glede posledic sladkorne reforme in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika dr. Janvita Goloba in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika dr. Janvita Goloba se glasijo:

Kot rezultat sheme za prestrukturiranje evropske industrije sladkorja je sedaj proizvodnja sladkorja skoncentrirana v 18 namesto v 23 državah, kot je bilo to pred reformo, dosežen pa je bil tudi cilj zmanjšanja kvote za skoraj 6 milijonov ton sladkorja.

Reforma sladkornega sektorja v EU pa je naredila veliko škodo Sloveniji. S prodajo Tovarne sladkorja Ormož je slovenski kmet izgubil pomemben vir dohodka, Slovenci pa samooskrbo s sladkorjem.

Tovarna sladkorja Ormož se je lastnila v letih 1994 in 1995. Po zakonu je pripadalo državnim skladom 40 % vrednosti, kmetijskim zadrugam 45 %, članom kolektiva približno 6 %, ostalo pa je bilo ponujeno v javni prodaji. Vlada je kmalu odprodala svoj delež holandski firmi COSUN, ki je z dodatnim odkupom deleža zadrug postala večinski lastnik. 25 % delež je od zadrug kupila italijanska firma S.E.I.R. Več kot deset let je proizvodnja še tekla, nato pa so se lastniki odločili, da jo ukinejo. Tej odločitvi je botrovala tudi bogata odškodnina, ki jo je ponujal Bruselj, pridelovalci sladkorne pese pa so si zagotovili do leta 2013 odškodnino. Tako se je za nekaj deset milijonov evrov uničilo več kot 30 let uspešnega in koristnega dela, ki je prinašalo dohodek več kot 2.000 kmetom. Njive po treh letih že kažejo borno podobo revnega kolobarja, kmetje pa se sprašujejo, kaj bo dalo dohodek njim in njihovim naslednikom. Razvoj kmetijstva je brez dohodkovno donosne proizvodnje otežkočen. Vlada, ki je vodila prodajo tovarne, okolju ni ponudila alternativnih rešitev. Ostaja potreba, da se proizvodnja sladkorja obnovi oz. vzpostavi vsaj v prvotno stanje ali pa se dopolni. To je možno s koordiniranim sodelovanjem in interesom Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, pridelovalcev sladkorne pese in zainteresiranih poslovnih partnerjev.

Vlada je torej konec januarja 2007 potrdila program zapiranja Tovarne sladkorja Ormož in zaključek pridelovanja sladkorne pese. Določene so bile visoke odpravnine zaposlenim, plačila kmetovalcem za odpoved setvi sladkorne pese vse do leta 2013 in odškodnine za strojno opremo.

V dokumentu "Sladkorna reforma" - končna različica, kompromis Predsedstva v dogovoru s Komisijo, z dne 24. 11. 2005, je v prilogi 1 zapisano, kako mora biti izdelan program za prestrukturiranje tovarne sladkorja in opustitev pridelovanja sladkorne pese. Vloga za pomoč za prestrukturiranje vključuje potrdilo, da je bil pripravljen načrt za prestrukturiranje po posvetovanju s proizvajalci sladkorne pese.

Zastavljajo se naslednja vprašanja:

Kaj vsebuje to potrdilo in kdo ga je podpisal?

Lastniki tovarne so namreč v začetku januarja 2006 izvedli anonimno anketo s pridelovalci sladkorne pese. Čas za vrnitev anonimnega formularja je bil omejen na manj kot 10 dni. Pri anketi ni sodelovalo Združenje pridelovalcev sladkorne pese in njegovo Predsedstvo, ki je v letu 2005 sprejelo zadnji sklep in ga poslalo lastnikom tovarne, da se kmetje obvezujejo, da bodo pridelovali sladkorno peso pod novimi pogoji.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter lastniki tovarne so se dogovorili, da kmetje sejejo sladkorno peso še v letu 2006 in da je to leto osnova za plačilo odškodnine za odpoved setvi sladkorne pese.

Katera poljščina je predvidena v programu prestrukturiranja za zamenjavo sladkorne pese v njivskem kolobarju?

Kaj vsebuje shema prestrukturiranja, ki jo je Vlada potrdila konec januarja 2007 in kdo nadzoruje realizacijo in ekološko sanacijo?

Kako poteka prestrukturiranje Tovarne sladkorja Ormož?

V razpravi na Državnem zboru 24. 11. 2006 je ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poudarila: "Rada bi povedala, da se sicer res ukinja proizvodnja sladkorja v tovarni Ormož, da pa se sedanji lastniki ne umikajo iz Slovenije. Oni ne prodajajo in ne odhajajo. Zaposili bodo za pomoč za prestrukturiranje pri Komisiji ES, ki jim pač pripada. Pri meni so bili včeraj. Dogovorili smo se in vse tri opcije so še vedno aktivne, in sicer prestrukturiranje v bioetanol, imajo novo idejo, da bi imeli logistični center za sadje in zelenjavo, kar se mi zdi v tem delu Slovenije ekonomsko zelo upravičeno in pa proizvodnja rib v lagunah, ki so že obstoječe."

Ali se je Slovenija dokončno odpovedala proizvodnji sladkorja in setvi sladkorne pese? Kakšne so obveze Slovenije po letu 2013?

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Datum : 18. 5. 2009

Prejeto: 21.5.2009

Reforma je jasno opredelila, da bo proizvodnja sladkorja obstala samo v najproduktivnejših regijah pridelave sladkorne pese. Produktivnost (donos sladkorja na hektar) slovenske pridelav sladkorne pese pa je v povprečju zaostajala za srednje-evropskim (Francija, Nemčija, Nizozemska, Avstrija, Belgija, Vel. Britanija) približno za 40 do 45 %.

Lastniki so se odločili, da se umaknejo iz proizvodnje sladkorja v Sloveniji zaradi z reform(zaostrenih razmer pri proizvodnji sladkorja. (Cena sladkorne pese je padla iz 46 EUR na 2,

EUR, (za 48 %), cena sladkorja pa bi naj padla iz 619 EUR na 404 EUR (za 39 %). V takšnih razmerah po vseh projekcijah poslovanja, ki so bile narejene ne bi proizvedli dovolj sladkorno pese za ekonomsko upravičeno proizvodnjo sladkorja, tržišče pa je bilo moteno predvsem sladkorjem iz Hrvaške po preferencialnem sporazumu s Hrvaško in Srbijo () Balkanski sladkor).

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Združenje pridelovalcev sladkorne pese Slovenije, uprava, sindikat, Svet delavcev TSO in poslanca gospod Trofenik in gospod Sok se se trudili, da ne bi prišlo do »zapiranja« tovarne, vendar je sprejeta reforma bila prerigorozna za možen obstoj tako pridelave sladkorne pese kot tudi proizvodnje sladkorja.

TSO d.d. (Uprava in Nadzorni svet) je opravila veliko več pogovorov in razgovorov Združenjem pridelovalcev sladkorne pese, ki so reprezentativni predstavnik pridelovalcev sladkorne pese, kot določa Uredba sveta (ES) št. 320 z dne 20. februar 2006 o začasni shemi za prestrukturiranje industrije sladkorja v Skupnosti. Zahtevku za pomoč pri prestrukturiranju pa so ti dokumenti tudi priloženi. Odločitev torej ni temeljila na anonimni anketi, ki jo omenjate v svojem dopisu, ampak na tržnem in gospodarsko objektivnem premisleku o možnostih nadaljnjega uspešnega pridelovanja sladkorne pese in sladkorja.

Kmetje so se zelo dobro zavedali, da ne morejo zagotoviti potrebnih količin sladkorne pese pri novih veliko nižjih cenah, če je niso mogli pri skoraj enkrat višjih tako, da je morala tovarna pogodbe za pridelavo sladkorne pese sklepati na Madžarskem in v Avstriji. V celoti pa potrdili program prestrukturiranja.

Shema za prestrukturiranje vsebuje:

- Realizacijo socialnega programa.
- Odstranitev vseh naprav za proizvodnjo sladkorja (razen silosov in pakirnice, č ostane le-ta aktivna).
- Ekološko sanacijo.
- Poslovni načrt prestrukturiranja (finančni plan, terminski plan, itd)

Realizacijo in ekološko sanacijo nadzoruje Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano oziroma v njegovem imenu Agencija za kmetijske trge Republike Slovenije.

Za proizvodnjo bioetanola, ki je bila načrtovana iz koruze in pšenice je bil izdelan elaborat in predinvesticijska zasnova, ki se zaradi razmer na trgu z žiti in koruzo, (močan porast cen- za cca 140 %) in padca cene nafte, ki je močno zmanjšal konkurenčnost bioetanola, ni mogel realizirati.

Vzpostavitev Centra za pripravo zelenjave za trg je bila vezana na izgradnjo rastlinjakov za proizvodnjo zelenjave, ki pa bi se ogrevali s termalno energijo, za katero se je izkazalo, da je v »Ormoški« vrtini premalo za tovrstno uporabo.

TSO d.d. je objekte silosov (30.000 t v celoti in 10.000 t do polovice) in pakirnice prodal, nemškemu podjetju Pfeifer & Landen, ki bo skladiščil in pakiral sladkor ter ga ponujal na tržiščih Slovenije in sosednjih držav.

Del zemljišča z delom industrijskega tira je bil prodan podjetju Slovenske železnice d.d. z ureditev tovornega naklada in razklada.

Za preostali del zemljišča, infrastrukture in zgradb pa potekajo razgovori s potencialnimi kupci (investitorji), ki želijo na tej lokaciji vzpostaviti nove proizvodnje in zagotoviti nova delovna mesta.

Program prestrukturiranja za zamenjavo sladkorne pese v kolobarju ne predvideva neke določene poljščine. Večina pridelovalcev sladkorne pese pa se je preusmerila v pridelavo pšenice, koruze in oljne ogrščice.

Kmetje, ki so bili z ukinitvijo pridelave sladkorne pese prizadeti so v obliki različnih odškodnin prejeli naslednja sredstva:

- pomoč za prestrukturiranje v znesku 2,8 mio EUR;
- dodatno pomoč za diverzifikacijo v znesku 5,8 mio EUR;
- retroaktivno pomoč v znesku 12 mio EUR;
- v septembru pa se bo pričela izplačevati tudi pomoč na osnovi programov za posodobitev kmetijskih gospodarstev v znesku 5,8 mio EUR;
- pridelovalci sladkorne pese pa bodo do leta 2013 prejeli tudi zgodovinski dodatek k svojim plačilnim pravicam na osnovi plačil, ki so jih za pridelavo pese prejeli v obliki prehodnega plačila za sladkor v letu 2006;
- 1 mio EUR pa se je razdelilo med lastnike specializirane mehanizacije, kot odškodnino za izgubo dohodka.

V Sloveniji proizvodnja sladkorja v obdobju do leta 2013, do katerega bo v veljavi sistem kvot, ni več mogoča.

Po letu 2013 pa Slovenija glede reforme sladkorja nima več nobenih obveznosti. Z ukinitvijo kvot proizvodnja sladkorja ne bo več omejena in hipotetično bi se lahko pojavil investitor, ki bi bil pripravljen ponovno vzpostaviti proizvodnjo sladkorja.

Ministrstvo za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
prof. dr. Milan Pogačnik, l.r.
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprišanja** državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede **ukinitve vladnih služb, uradov, skladov in podobnih ustanov**

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji 22. 4. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprišanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede ukinitve vladnih služb, uradov, skladov in podobnih ustanov in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprišanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprišanje preuči in nanj odgovori.

Vprišanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana se glasi:

Katere vladne službe, urade, sklade in podobne ustanove namerava Vlada Republike Slovenije ukiniti?

Obrazložitev:

Ob napovedovanju varčevalnih ukrepov in racionalizacije v javni upravi so 11. aprila t. l. sredstva javnega obveščanja objavila presenetljivo napoved predsednika Vlade Republike Slovenije, da bo v kratkem začel delovati novi Urad Vlade republike Slovenije za podnebne spremembe.

Iz priloženega nepopolnega seznama vladnih služb je razvidno, da bi mirno lahko pogrešali marsikatero navedenih ustanov, saj se celo na spletnih straneh vlade pojavljajo med seboj neusklajeni podatki, ki dajejo slutiti, kako nujno potrebne so nekatere izmed množice vladnih ustanov, za katere plačuje država neprimerno večja sredstva za najemnine oziroma za upravljanje poslovnih prostorov kot znašajo izdatki, s katerimi se skuša prikazati s sedanjimi navideznimi varčevalnimi ukrepi, na spletnem naslovu http://www.goricko.net/filemgmt/filemgmt_data/files/tajne-place.pdf pa so dostopni podatki o prejemkih vladnih funkcionarjev in vodilnih uslužbencev teh institucij.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 04.06.2009

Prejeto: 4.6.2009

Državni svet Republike Slovenije je Vladi Republike Slovenije posredoval vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana, v katerem le-ta sprašuje, katere vladne službe, urade, sklade in podobne ustanove namera vlada ukiniti. Državni svetnik namreč ugotavlja, da ob napovedovanju vladnih varčevalnih ukrepov ter racionalizacije v javnem sektorju vlada hkrati napoveduje ustanovitev novega vladnega urada za podnebne spremembe. Hkrati državni svetnik ugotavlja, da obstaja množica vladnih služb in ustanov, izmed katerih bi bilo možno določene ukiniti, saj je potrebno za njihovo delovanje plačevati najemnine v večjem obsegu kot znašajo prihranki v predvidenih varčevalnih ukrepih, prav tako pa državni svetnik ugotavlja, da se glede teh služb pojavljajo neusklajeni podatki na spletnih straneh. V prilogi vprašanja je posredovan tudi seznam.

I.

Vlada Republike Slovenije je vprašanje državnega svetnika proučila in želi uvodoma pojasniti nekaj dejstev glede organiziranosti in delovanja organov državne uprave kot tudi glede državnega sektorja, saj je po njenem mnenju to bistveno za nadaljnje usmeritve in ukrepe na področju racionalizacije javnega sektorja.

Ko govorimo o javnem sektorju, je treba upoštevati njegov obseg oziroma subjekte, ki ga sestavljajo. Vlada predlaga, da se pri opredeljevanju obsega javnega sektorja upoštevajo določbe tako Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07-upb3 in 65/08) kot tudi določbe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/07-UPB, 17/08, 57/08, 80/08), ki v 1. oziroma v 2. členu enako določata javni sektor, in sicer v skladu s tem javni sektor sestavljajo:

- državni organi in uprave samoupravnih lokalnih skupnosti,
- javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi in

- druge osebe javnega prava, če so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

Upošteva je navedbe v prilogi vprašanja pa želi vlada pojasniti tudi, da državno upravo sestavljajo ministrstva, vladne službe, organi v sestavi ter upravne enote, medtem ko so v prilogi navedene tudi notranje organizacijske enote generalnega sekretariata vlade, ki je samo ena izmed vladnih služb. Prav tako so navedena tudi delovna telesa vlade (oba odbora ter komisija za administrativne zadeve in imenovanja) ter delovne skupine in sveti. Vlada pojasnjuje, da so notranje organizacijske enote tako vladnih služb kot ostalih organov državne uprave del notranje organiziranosti organa, kar predlaga predstojnik organa za zagotovitev ustrezne organizacije dela, delovna telesa, delovne skupine in sveti pa so metode dela, kjer sodelujejo funkcionarji in javni uslužbenci ter tudi zunanji strokovnjaki s svojimi znanji, pri čemer javni uslužbenci sodelujejo v okviru svojih rednih delovnih obveznosti in tak način dela poteka znotraj sprejetih kadrovskih in finančnih načrtov in ne pomeni posega v organizacijsko strukturo državne uprave.

V okviru prizadevanj za blažitev posledic finančne in ekonomske krize je vlada med ostalimi sprejela tudi izhodišča in ukrepe, ki se nanašajo na racionalizacijo in optimizacijo poslovanja celotnega javnega sektorja. Vlada se namreč zaveda, da enostranske odločitve o ukinjanju določenih organizacijskih enot v državni upravi kot tudi morebitno ukinjanje določenih subjektov v javnem sektorju samo po sebi ne bo prispevalo k racionalizaciji in manjšemu obsegu potrebnih sredstev. Treba se je namreč zavedati, da je kljub potrebam po organizacijski racionalnosti nujno potrebno še naprej zagotavljati izvajanje temeljnih dejavnosti države in vseh storitev, ki jih zagotavljajo javne službe za državljane in druge uporabnike. Zato je vlada že v okviru paketa varčevalnih ukrepov dne 19.2.2009 sprejela tudi ukrepe, ki se nanašajo na optimizacijo organiziranosti in delovanja javnega sektorja, ki jih je podrobneje dopolnila s sklepi in izhodišči ter načrtom ukrepov številka: 4 1004-7120091 z dne 23.4.2009, s katerimi je pristojnim organom in službam naložila, da proučijo in preverijo pravne podlage, organiziranost, vsebino dela ter ostale okoliščine, pomembne za delovanje subjektov javnega sektorja, ter ob upoštevanju usmeritev po racionalni rabi javnih sredstev ob hkratnem zagotavljanju učinkovitega in k uporabnikom usmerjenega izvajanja javnih nalog predlagajo spremembe predvsem na organizacijskem področju.

Navedeni ukrepi se nanašajo na naslednja področja:

- proučitev organiziranosti javnega sektorja glede na število oseb javnega prava ter glede na notranjo organiziranost ter proučitev standardov in normativov in na podlagi ugotovitev priprav sprememb potrebnih predpisov za optimizacijo organizacijske strukture in delovanja javnega sektorja,
- proučitev organiziranosti organov državne uprave ter priprava spremenjenih standardov in pravil za oblikovanje notranjih organizacijskih enot, položajev ter števila in strukture delovnih mest,
- proučitev organiziranosti pravosodnega sistema ter priprava potrebnih sprememb zakonov in drugih predpisov za uveljavitev racionalnejše organiziranosti.

Upošteva je navedene usmeritve in ukrepe vlada ne more enoznačno odgovoriti na vprašanje, katere vladne službe, urade, sklade in podobno namerava ukiniti, saj bi ukinitve brez predhodne vsebinske analize lahko povzročila ved negativnih posledic kot koristi. Ne glede na to pa je vlada že pripravila prva izhodišča glede racionalizacije organizacijske strukture tako vladnih služb, ki so samostojni organi državne uprave kot tudi glede racionalizacije notranje organizacijske strukture, za kar bodo v uredbi vlade, ki ureja notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest določeni standardi glede oblikovanja notranjih organizacijskih enot, položajev ter števila in zahtevnosti delovnih mest.

II.

Glede napovedi predsednika vlade o pričetku delovanja novega urada za podnebne spremembe pa vlada pojasnjuje, da gre za reševanje zelo pomembnega vprašanja, ki ni samo strokovne, ampak tudi etične narave. Problematika podnebnih sprememb namreč postaja pomemben del oblikovanja javnih politik. Še posebej na vladni in zakonodajni ravni. Marca 2007 je namreč Evropski svet predsednikov držav in vlad sprejel cilj, da se mora preprečiti dvig povprečne globalne temperature za več kot 2° C glede na predindustrijsko obdobje. Decembra 2008 je bil na ravni EU sprejet Podnebno-energetski zakonodajni paket (EU Climate-energy legislative package) do leta 2020, ki bo tudi za Slovenijo pomenil pomembne spremembe pri oblikovanju energetske, okoljske, kmetijske, prometne in nekaterih drugih politik. V skladu z usmeritvami strategije o prilagajanju podnebnih politik, sprejete v začetku aprila, naj bi države članice EU v roku dveh do treh let pripravile in sprejele nacionalne strategije za prilagajanje. V zvezi s podnebnimi spremembami je treba čim prej spoznati, da ne gre za klasično okoljsko vprašanje. temveč da je podnebna politika skupni imenovalac za zavestno vodeno in spodbujevalno politiko smotrnega izkoriščanja surovin ter zmanjševanja rabe energije (še posebej pa iskanje energentov z nizkimi izpusti toplogrednih plinov in novih gospodarskih ter tehnološke priložnosti v prehodu na nizko ogljično družbo), kar se mora odraziti tudi v vladnih politikah ter prispevati blaženju podnebnih sprememb. To pa je področje, ki se ne nanaša samo na okoljski resor, ampak tudi na energetiko, gospodarstvo, kmetijstvo, promet, zdravje in obrambo, zaradi česar je smiselno oblikovati urad kot vladno službo, katere naloge bodo usmerjene zlasti na področje zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, predvsem s pomočjo varčne in učinkovite rabe energije v gospodarstvu, kmetijstvu, gospodinjstvih, storitvah in prometu. Nujno potreben bo tudi prehod na večjo rabo obnovljivih virov energije in smotrno rabo surovin, prehod k čim večji rabi tehnologij z visoko energijsko učinkovitostjo in posledično nizko porabo fosilnih goriv ali tehnologij, ki v celoti temeljijo na obnovljivih energetskih virih, prav tako pa bo treba čim več aktivnosti usmeriti na zmanjševanje posledic že delujočih podnebnih sprememb, umeščanje podnebne politike v splošne razvojne politike (gospodarskega razvoja in zaposlovanja, davčno politiko, regionalnega razvoja itd.) ter socialno politiko (zmanjševanje energijske revščine) in upravljanja z državnim premoženjem.

Če bi Urad za podnebje bil ustanovljen, bi torej usklajeval in zagovarjal slovenske interese, ob upoštevanju etičnih dimenzij problema, znotraj enotne harmonizirane politike podnebnih sprememb na ravni EU in v okviru Združenih narodov (okvirna konvencija ZN o podnebnih spremembah - United Nations Framework Convention on Climate Change - UNFCCC) in drugih mednarodnih konvencij ter protokolov. Take odločitve pa ne morejo biti v pristojnosti posameznega resorja, saj so ključne za gospodarstvo in blaginjo nasploh. Upošteva se navedeno. Vlada Republike Slovenije ocenjuje, da bi bila ustanovitev urada za podnebne spremembe sicer vsebinsko utemeljena, vendar pa zaradi številnih odprtih vprašanj dokončna odločitev še ni sprejeta.

Vlada Republike Slovenije
mag. Milan Cvikl, l.r.
generalni sekretar

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede deleža sredstev za popravila in vzdrževanje avtocest, ki so namenjena obnovi in popravilu vozniških površin

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji 22. 4. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede deleža sredstev za popravila in vzdrževanje avtocest, ki so namenjena obnovi in popravilu vozniških površin in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana se glasi:

Ministrstvo za promet naj pojasni, kolikšen je delež sredstev, ki jih je Republika Slovenija namenila v zadnjih šestih letih za popravila in vzdrževanje avtocest, porabljen za obnovo in popravilo samih vozniških površin in kolikšen drugim delom?

Obrazložitev:

Vozne površine na slovenskih avtocestah so marsikje v tako slabem stanju, da ogrožajo uporabnike. Kljub temu uporabniki vidimo, da se neprestano popravljajo in predelujejo varnostne ograje, obnavljanje vozniških površin pa je sila redko. Neprimerno pogosteje pa se popravljajo varnostne ograje, gradijo prehodi med cestišči, nameščajo prikazovalniki itd.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za promet

Datum: 21.5.2009

Prejeto: 29.5.2009

Ministrstvo za promet je prejelo vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede deleža sredstev za popravila in vzdrževanje avtocest, ki so namenjena obnovi in popravilu vozniških površin. Vprašanje se glasi: "Ministrstvo za promet naj pojasni, kolikšen je delež sredstev, ki jih je Republika Slovenija namenila v zadnjih šestih letih za popravila in vzdrževanje avtocest, porabljen za obnovo in popravilo samih vozniških površin in kolikšen drugim delom?"

V spodnji preglednici smo povzeli sredstva porabljena na voziščih in sredstva porabljena na ostali delih v okviru obnov (brez elektrostrojnih del) na avtocestah in hitrih cestah v vzdrževanju DARS:

Realizacija po sklopili (EUR)

Leto	Vozišča	Ostalo
2006	20.160.000	8.710.000
2007	19.867.862	16.060.360
2008	27.781.200	18.491.261
2009*	35.061.000	3.502.000

Opomba: *plan za leto 2009

Pod ostala dela se šteje investicijsko obnavljanje objektov in naprav (sanacija nasipov, zapiranje prehodov preko ločilnega pasu, vzdrževanje AC baz in podobno), naložbe v vozišča in objekte (zamenjava kašipotne signalizacije, razširitev AC baz in podobno), obnove in naložbe v področje varovanja okolja (protihrupna zaščita) in predhodna dela (projektna in tehnična dokumentacija).

Razvidno je, da je za vozišča namenjen precejšnji delež napram ostalim sklopom. Potrebno je poudariti, da se obnova posameznega odseka zaradi želje po zmanjšanju števila zapor načrtuje kot sklop celotne obnove na tem delu glede na potrebo po obnovi (v primeru, da so dotrajane varnostne ograje, se le te zamenjajo, v primeru, daje odprt prehod med smernima voziščema, se ta zapre, v kolikor je obnove potreben objekt, se ga obnovi), prioriteto obnove pa določa potreba po obnovi vozišča. Varnostne ograje se zamenjujejo postopoma, kot je zgoraj navedeno in v skladu z novimi tehničnimi specifikacijami (TSC 02.210:2008, objavljena v Uradnem listu RS dne 21. 3. 2008). Vendar pa so na vseh sklopih obnovitvenih del potrebe bistveno večje kot jih je operativno in predvsem finančno mogoče realizirati.

Ministrstvo za promet
dr. Patrick Vlačič, l.r.
minister

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede **reševanja odprtih vprašanj in nadaljnega razvoja učbeniških skladov**

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji 22. 4. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede reševanja odprtih vprašanj in nadaljnega razvoja učbeniških skladov in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana se glasi:

Kaj namerava Ministrstvo za šolstvo in šport storiti za reševanje odprtih vprašanj in nadaljnega razvoja učbeniških skladov?

Obrazložitev:

Učbeniški skladi predstavljajo obliko socialne pomoči družinam, ki šolajo otroke na primarni in sekundarni stopnji, vendar so je deležni vsi, ne glede na dejanske materialne razmere prejemnikov, kar zbuja pomisleke o smotnosti in učinkovitosti uporabe teh proračunskih sredstev. Če je »šolski menedžment« sposoben narediti lestvico pri subvenciji izletov in drugih šolskih dejavnosti, je gotovo mogoče kaj takega napraviti tudi za pravično obremenitev staršev pri participaciji učbenikov. Z istimi sredstvi bi bilo mogoče doseči, da bi vse učbenike, ali vsaj *učbenike določenih predmetov*, dobivali vsi učenci v trajno last, jih po presoji ustrezno motivirati, da bi jih hranili, avtorji pa bi dobili delež od vseh »prodanih« izvodov, ki najdejo pot do šol in učencev.

Zaradi učbeniških skladov je še posebej zaskrbljujoč položaj avtorjev učbenikov. Ob dejstvu, da je pisanje učbenikov najbolj nehvaležno področje ustvarjanja, ker je izpostavljeno najnatančnejši presoji tisoče in tisoče učencev, staršev ter učiteljev, ki učbenike večkrat ne le temeljito berejo, pač pa med učenjem temeljito preštudirajo, tako da ni spregledan noben spodrsrljaj. Ob tem so uspešni avtorji, ki so izpostavljeni tako ostri presoji, prikrajšani pri svojih avtorskih pravicah. Učbeniki se zaradi učbeniških skladov vsaj trikrat manj ponatisnejo, avtor pa ni deležen nikakršnih nadomestil za izkoriščanje svojih avtorskih pravic, medtem ko so drugi ustvarjalci v bistveno bolj pravičnem položaju in dobivajo nadomestila z naslova drobnih avtorskih pravic. Pisatelji imajo npr. pravico do nadomestil, ki se zbirajo z izposojevalnino v javnih knjižnicah, glasbeniki z nadomestili od vsakega predvajanja v javnosti itd.

V strokovni javnosti pa se pojavljajo tudi druge utemeljene dileme, ki jih je med drugimi obravnavala tudi prof. dr. Boža Krakar Vogel v članku *Se obetajo spremembe?* (Šolski razgledi 6. marca 2009, št. 5, str.).

Procesno spoznavanje, pridobivanje trajnega in kakovostnega znanja, poteka s ponavljanjem, kar vključuje navezovanje nove snovi na prejšnjo, tudi iz prejšnjega šolskega leta. Zato naj bi učitelj z vso pravico kdaj pa kdaj naročil določeno snov v samostojno domače ponavljanje. Pri sistemu, ko je učbenike ob koncu leta treba vrniti, tako ponavljanje (posledično pa bolj kompleksno, trajno in kakovostno znanje) ni omogočeno. Spet pedagoška škoda. Najbolj se to pokaže pri pripravah na zaključne izpite in mature, saj učenci ne morejo dopolniti in niti ne preveriti svojega znanja iz prejšnjih let, ker pač nimajo več na razpolago izposojenih in nato vrnjenih učbenikov.

Težava je tudi v tem, da se v sposojene oz. delno plačane učbenike ne sme pisati, podčrtovati, zaznamovati. To priporočilo je pač v nasprotju z legitimno in deklarativno podpirano soudeležbo učenca v procesu spoznavanja. Učbeniška snov se podobno kot interakcija z učiteljem in součenci ponotranja v dialogu s ponujenim - najbrž ima marsikdo tudi sam izkušnje, da se dialog s snovjo ob individualnem tihem učenju spontano dogaja ob pisnih zaznamkih?

Ob polnih ustih književne kulture, ki se vzgaja ob čustvenem motiviranju mladih za knjigo, ob spodbujanju osebe knjižnice, podarjanju in sprejemanju knjig ..., se šolajoča mladina ob (tretjinsko) zastonjskih knjigah, ki jih ima samo za trenutno uporabo, navaja knjigo dojemati kot potrošnje blago, do katerega ne vzpostavi odnosa (ga ne posvoji s pisanjem, ne ohranja zase). Prispeva to početje h književni kulturi ali k potrošniški površnosti? - Čeprav bodo baje počasi osnovnošolski učbeniki zastonj (kar je kar počez spet brez potrebe), še vedno ostanejo srednješolski, ki to (še lep čas) ne bodo in jih učenci ne bodo mogli shraniti ne v spomin ne v kakšno poznejše branje, npr. besedil iz slovenske ter svetovne zakladnice literature in kulture.

Nakup učbenikov je za (vse) starše gotovo prevelik strošek in učbeniški skladi opravljajo določeno socialno vlogo. Nesprejemljivo pa je, da se breme te ugodnosti prevale na breme ustvarjalcev ter se zanemarija ugotovljena pedagoška škoda, s čimer šolske oblasti ves čas podirajo to, kar deklarirajo.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede vrednosti premoženja, ki ga imajo slovenska podjetja v pretežni lasti slovenske države v tujini

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji 22. 4. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanja državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede vrednosti premoženja, ki ga imajo slovenska podjetja v pretežni lasti slovenske države v tujini in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanja preuči in nanju odgovori.

Vprašanja državnega svetnika dr. Zoltana Jana se glasita:

Kolikšna je vrednost premoženja, ki ga imajo slovenska podjetja v pretežni lasti slovenske države v tujini?

Kako se to premoženje upošteva pri reševanju sedanje gospodarske krize?

Obrazložitev:

Leta 1991 je slovensko gospodarstvo poleg jugoslovanskih trgov izgubilo tudi številne proizvodne obrate, različne gospodarske objekte in nepremičnine. Njihova usoda večinoma še ni dorečena, je pa slovenska država večinoma sanirala to škodo z javnimi sredstvi še pred privatiziranjem posameznih gospodarskih družb. V zadnjih letih so slovenska podjetja ustanovila ali kupila številna podjetja, mnoga s krediti slovenskih bank ali na podlagi jamstev Republike Slovenije. Če se teh dejstev ne bo upoštevalo, bodo slovenski davkoplačevalci ponovno prevzeli breme dolga, ki so ga vsaj enkrat že poravnali. Drugi tuji investitorji te pojave pozorno spremljajo in preprečujejo, da bi se na takšen način oškodovalo javno premoženje.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 2.7.2009

Prejeto: 3.7.2009

Državni svetnik dr. Zoltan JAN je Vladi Republike Slovenije postavil naslednji dve vprašanji:

- Kolikšna je vrednost premoženja, ki ga imajo slovenska podjetja v pretežni lasti slovenske države v tujini?
- Kako se to premoženje upošteva pri reševanju sedanje gospodarske krize?

V utemeljitvi državni svetnik dr. Zoltan JAN navaja: »Leta 1991 je slovensko gospodarstvo poleg jugoslovanskih trgov izgubilo tudi številne proizvodne obrate, različne gospodarske objekte in nepremičnine. Njihova usoda večinoma še ni dorečena, je pa slovenska država večinoma sanirala to škodo z javnimi sredstvi še pred privatiziranjem posameznih gospodarskih družb. V zadnjih letih so slovenska podjetja ali kupila številna podjetja, mnoga s krediti slovenskih bank ali na podlagi jamstev Republike Slovenije. Če se teh dejstev ne bo upoštevalo, bodo slovenski davkoplačevalci ponovno prevzeli breme dolga, ki so ga vsaj enkrat že poravnali. Drugi tuji investitorji te pojave pozorno spremljajo in preprečujejo, da bi se na takšen način oškodovalo javno premoženje.«

Ministrstvo za finance nima pristojnosti za sprotno spremljanje premoženja družb v lasti države, zato je opravilo poizvedbo glede premoženja v tujini 42 gospodarskih družb v neposredni večinski lasti Republike Slovenije. 22 družb je odgovorilo, da nimajo premoženja v tujini, ostalih 20 družb pa, da imajo premoženje v tujini, ki v skupni vrednosti znaša 476,2 mio EUR, kot prikazuje naslednja preglednica:

Preglednica št. 1: **Vrednost premoženja v tujini, ki ga imajo gospodarske družbe v neposredni večinski lasti Republike Slovenije**

v mio EUR	
Vrsta premoženja v tujini	Vrednost
Finančne naložbe (predvsem terjatve, ostalo obveznice, zakladne menice ter naložbe v podjetja)	463,65
Nepremičnine in premičnine	5,91
- od tega počitniške kapacitete	3,85
Sredstva v upravljanju	6,66
Denarna sredstva na računu v tujini	0,01
SKUPAJ za 20 družb (od 42 družb jih 22 nima premoženja v tujini):	476,24

Vir: Po podatkih gospodarskih družb, ki jih je zbralo Ministrstvo za finance

Ministrstvo za finance spremlja podatke o izdanih državnih poroštvi. Preglednica št. 2 prikazuje 10 gospodarskih družb od 42-ih, ki so v obdobju od leta 1996 naprej prejele državna poroštva v skupni višini 4.983,6 mio EUR (pogodbeni zneski). Po stanju na dan 31. marec 2009 so še v veljavi poroštva za 5 gospodarskih družb v skupnem znesku 4.647,6 mio EUR, ki so bila namenjena predvsem za financiranje cestne in železniške infrastrukture ter za financiranje izvozne dejavnosti. Po podatkih, s katerimi razpolaga Ministrstvo za finance, državna poroštva niso bila izdana za nakupe podjetij v tujini.

Preglednica št. 2: **Seznam gospodarskih družb v neposredni večinski lasti Republike Slovenije, katerim je bilo dano državno poroštvo**

v mio EUR

Zap. št.	Družba	Leto izdaje poročstva RS	Znesek kredita zavarovan s poročstvom RS ¹	Leto unovčitev poročstva RS	Znesek unovčitve poročstva RS ²	Stanje državnih poroštev na dan 31.3.2009 ³	Skupna vrednost premoženja v tujini
1	DARS d.d.	od 1996 do 2008 več poroštev	2.711,91	/	/	2.771,97	0,05
2	ELES d.o.o., Ljubljana	1997	5,19	/	/	/	0,11
3	INFRA d.o.o.	2004,2005, 2007,2008	40,76	/	/	31,97	/
4	PEKO, d.d.	1998	1,09	/	/	/	5,72
5	RTH d.o.o. Trbovlje	2001	8,81	/	/	3,88	/
6	RUDNIK KANIŽARICA v zapiranju	1997	0,94	/	/	/	0,09
7	RUDNIK SENOVO v zapiranju d.o.o. - v likvidaciji	1997	1,88	2000, 2001	1,33	/	/
8	RUDNIK ZAGORJE v zapiranju d.o.o.	1997	6,76	2001	0,40	/	/
9	SID banka, d.d., Ljubljana	od 1999 do 2008 več poroštev	1.820,97	/	/	1.615,36	/
10	SLOVENSKE ŽELEZNICE, d.o.o.	od 1996 do 2004 več poroštev	385,30	1997	2,76	224,46	26,10
SKUPAJ:			4.983,61		4,49	4.647,64	32,06

Opombe:

¹ Pogodbeni zneski kreditov zavarovanih s poročstvom Republike Slovenije v obdobju od leta 1996 do 2008.

² Plačila poroštenih obveznosti s strani Republike Slovenije v obdobju od leta 1996 do 2008.

³ Stanje neodplačane glavnice kreditov zavarovanih s poročstvom Republike Slovenije, ki so na dan 31. 3. 2009 še v veljavi.

Glede na trditev državnega svetnika dr. Zoltana JANA, da naj bi podjetja kupila druga podjetja (predvidevamo, da so mišljena podjetja v tujini) »na podlagi jamstev Republike Slovenije« naj pojasnimo, da je iz podatkov razvidno, da podjetja, ki še razpolagajo z veljavnimi državnimi poroštvi, v tujini nimajo premoženja oziroma nimajo premoženja naloženega v podjetja v tujini, razen družbe Slovenske železnice d.o.o. Le-ta je sporočila, da ima naložbe v Eurofimo, Hit Rail in BBC Bruselj v skupni vrednosti 1,5 mio EUR, pri čemer državnega porošstva ni prejela za nakup teh naložb temveč za izgradnjo železniške infrastrukture. Na podlagi teh dejstev možnost, da bi »slovenski davkoplačevalci ponovno prevzeli breme dolga«, kot trdi dr. Zoltan JAN, ni razvidna.

Glede upoštevanja tega premoženja (premoženja gospodarskih družb v tujini) pri reševanju finančne krize naj pojasnimo, da so sprejeti državni ukrepi horizontalni, kar pomeni, da so jih lahko deležne vse banke, ki poslujejo v Sloveniji na enak način. Dejstvo, ali so v preteklosti kreditirale nakupe podjetij v tujini ali ne, kar je bila njihova poslovna odločitev, ne more biti omejevalni faktor za udeležbo pri izvajanju ukrepov države, saj bi to pomenilo diskriminacijo oziroma neenakopravno obravnavanje ter škodljivo vplivalo na konkurenco na finančnem trgu. Vsekakor pa se v skladu z Zakonom o javnih financah vsako državno poroštvo, ki se izda, mora ustrezno zavarovati. V sami zakonodaji, ki ureja državna poroštva za omejevanje učinkov finančne krize, pa je namen uporabe sredstev, za katere se bodo izdajala državna poroštva, natančno določen.

Vlada Republike Slovenije
mag. Milan Cvikl, l.r.
generalni sekretar

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Petra Požuna v zvezi z **davkom na dobiček javnih zdravstvenih ustanov**

Državni svet Republike Slovenije je na 15. seji 22. 4. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08) obravnaval vprašanja državnega svetnika Petra Požuna v zvezi z davkom na dobiček javnih zdravstvenih ustanov in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Petra Požuna in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašanji državnega svetnika Petra Požuna se glasita:

1. Kaj bo Vlada Republike Slovenije storila, da bo v zdravstveni sistem, neposredno pacientom v korist, vrnila 15.421.332 evrov, ki jih morajo javni zdravstveni zavodi plačati kot davek na dobiček v proračun države za leto 2008?
2. Ali namerava Ministrstvo za finance spremeniti Pravilnik o opredelitvi pridobitne in nepridobitne dejavnosti (Uradni list RS, št. 109/2007) v smislu, da se dohodki iz opravljanja javne službe ne štejejo za pridobitno dejavnost?

O b r a z l o ž i t e v :

Davek na dobiček vseh javnih zdravstvenih ustanov znaša za leto 2008 več kot 15 milijonov evrov. Ta sredstva so del zbranih sredstev, ki jih davkoplačevalci preko prispevne stopnje vplačujemo v zdravstveno blagajno za plačilo zdravstvenih storitev in so namenska sredstva za plačilo stroškov zdravljenja, rehabilitacije, nadomestil in drugih prejemkov, skladno z Zakonom o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju.

Prihodki državljanov so že obdavčeni, še enkrat pa so sedaj obdavčeni preko dobička javnih zdravstvenih zavodov in tako odtegnjeni namenu, za katerega so bili zbrani.

Pravilnik o opredelitvi pridobitne in nepridobitne dejavnosti podrobneje opredeljuje, kaj se šteje za pridobitno ali nepridobitno dejavnost oziroma za dohodke iz opravljanja pridobitne ali nepridobitne dejavnosti pri zavezancu iz 9. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06; v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2), ki je ustanovljen za opravljanje nepridobitne dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: zavezanec). V 4. členu pravilnik med drugim določa, da se praviloma za pridobitne prihodke štejejo tudi dohodki iz opravljanja javne službe. Tako se od 1. januarja 2008 dalje štejejo dohodki iz naslova opravljanja javne službe in namenska javna sredstva med pridobitne dohodke in jih torej ni več mogoče izločiti iz davčne bilance.

Prebivalci Republike Slovenije smo zaradi plačila davka v višini preko 15 milijonov evrov zato neposredno oškodovani, saj je za tolikšno vrednost zmanjšana pravica državljanov do zdravstvenega varstva.

S temi sredstvi bi lahko 2.500 pacientov eno leto dodatno zdravili z biološkimi zdravili, ki jih ti pacienti nujno potrebujejo za zdravljenje in boljšo kakovost preživetja. Lahko bi izvedli 2.500 operacij kolka, kjer je čakalna doba do 900 dni, 3 leta bi lahko krili stroške izvajanja preventivnega programa zgodnjega odkrivanja raka debelega črevesja in danke (SVIT) oziroma pokrili stroške obveznega cepljenja za dve leti in pol.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič. l.r.
predsednik

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 17. 6. 2009

Prejeto: 18. 6. 2009

Državni svetnik Peter Požun je na Vlado Republike Slovenije postavil vprašanje v zvezi z davkom na dobiček javnih zdravstvenih ustanov, in sicer:

1. Kaj bo Vlada Republike Slovenije storila, da bo v zdravstveni sistem, neposredno pacientom v korist, vrnila 15.421.332 evrov, ki jih morajo javni zdravstveni zavodi plačati kot davek na dobiček v proračun države za leto 2008?

2. Ali namerava Ministrstvo za finance spremeniti Pravilnik o opredelitvi pridobitne in nepridobitne dejavnosti v smislu, da se dohodki iz opravljanja javne službe ne štejejo za pridobitno dejavnost?

V obrazložitvi svojih vprašanj državni svetnik poudarja, da se bo davek plačal od zbranih sredstev, ki jih davkoplačevalci preko prispevne stopnje vplačujejo v zdravstveno blagajno, kar pomeni, upošteva, da so že obdavčeni prihodki državljanov, dodatno obdavčenje, ki ima za posledico to, da so ta sredstva odtegnjena namenu, za katerega so zbrana. V nadaljevanju državni svetnik navede relevantne določbe Pravilnika o opredelitvi pridobitne in nepridobitne dejavnosti (Uradni list RS, št. 109/07; v nadaljevanju: Pravilnik), ki so podlaga za opisano obdavčitev in poudarja, da so zaradi njihovega izvajanja prebivalci Republike Slovenije neposredno oškodovani, ker se zmanjša njihova pravica do zdravstvenega varstva, ter primeroma navede, kakšne zdravstvene storitve bi z uporabo teh sredstev lahko izvedli oziroma koliko njih bi lahko izvedli.

V zvezi s postavljenimi vprašanji Vlada Republike Slovenije podaja naslednji odgovor:

Vlada RS uvodoma pojasnjuje, da je podlaga za izdajo Pravilnika o opredelitvi pridobitne in nepridobitne dejavnosti določena v četrtem odstavku 9. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08 in 5/09; v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2). ZDDPO-2 ureja obdavčitev dohodkov vseh pravnih oseb, torej tudi javnih zavodov. V 9. člen ZDDPO-2 se uvrščajo zavezanci, ki so ustanovljeni za opravljanje nepridobitne dejavnosti. Gre za širok spekter zavezancev, in sicer je v navedenem členu določena davčna obravnava za društva, ustanove, zavode – javne in zasebne, verske skupnosti, politične stranke in druge t.i. nepridobitne zavezance. Ti zavezanci so oproščeni davka od dohodkov iz opravljanja nepridobitne dejavnosti, vendar pa je v skladu z drugim odstavkom 9. člena ZDDPO-2 dohodek teh zavezancev iz opravljanja pridobitne dejavnosti vedno obdavčen, ne glede na to, za kaj je porabljen. Minister za finance je na podlagi pooblastila danega v četrtem odstavku 9. člena ZDDPO-2 izdal Pravilnik, ki za namene ugotavljanja davčne osnove pri zavezancu iz 9. člena dejansko samo jasno in nedvoumno določa, kaj se obravnava oziroma šteje kot pridobitna ali nepridobitna dejavnost oziroma za dohodke iz opravljanja pridobitne ali nepridobitne dejavnosti pri zavezancu. Sredstva, ki jih zavezanci iz 9. člena ZDDPO-2, tudi javni zavodi, prejmejo iz sredstev javnih financ v obliki subvencij, dotacij ali drugih namenskih javnih sredstev, vključno s sredstvi za opravljanje javne službe, in dohodki, ki jih ti zavezanci dosežejo z opravljanjem javne službe, se od 1. januarja 2008 tudi pri zavezancih iz 9. člena ZDDPO-2 (tako kot pri vseh ostalih zavezancih) štejejo za pridobitne prihodke.

Posebej pa je treba poudariti, da ZDDPO-2 v 27. členu določa, da se pri določanju davčne osnove zavezanca iz 9. člena, prihodki iz opravljanja dejavnosti, ki ni pridobitna, ter dejanski ali sorazmerni stroški te dejavnosti izvemajo iz davčne osnove. Opisana določba 27. člena ZDDPO-2 glede priznavanja odhodkov pomeni, da si zavezanec obdavčljive prihodke lahko zmanjšuje ali za dejanske stroške ali za sorazmerne stroške. To pomeni, da se davek dejansko plača od razlike oziroma od dobička, če ta nastane. Ob tem je treba poudariti, da se subvencije, dotacije in druga javna sredstva plačujejo namensko (za pokritje stroškov, projektov, programov) in se javna služba opravlja oziroma zaračunava nepridobitno, kar pomeni, da se na ta način ne ustvarja dobiček oziroma presežek, tako da so praviloma prihodki enaki odhodkom, zato iz tega naslova ni davčne osnove, s tem pa tudi ne obdavčitve. Torej, v skladu z načelom davčne nevtralnosti, Pravilnik zagotavlja enakopravno davčno obravnavo vseh davčnih zavezancev, ki opravljajo javno službo ali prejemajo druga namenska sredstva, ne glede na njihovo organizacijsko obliko.

Z določbami Pravilnika in ZDDPO-2, zlasti z določbama 9. in 27. člena, se zasleduje cilj, da se doseže obdavčitev zavezancev po njihovi gospodarski moči ter se vzpostavi davčni sistem, ki je nevtralen z vidika konkurenčnosti. Vlada RS pojasnjuje tudi, da so cilji davčne zakonodaje lahko različni od ciljev druge zakonodaje, denimo zakonodaje, ki določa ustanavljanje in delovanje zavodov. Davčna zakonodaja mora upoštevati, da so javni zavodi ena od skupin zavezancev, ki dobiva javna sredstva oziroma opravlja javno službo. Menimo, da veljavna davčna obravnava vseh zavezancev iz 9. člena ZDDPO-2 (t.i. nepridobitnih zavezancev, ki so glede ustanavljanja, delovanja, financiranja in porabe sredstev v podobnem oziroma primerljivem položaju, ki narekuje tudi enako davčno obravnavo) tudi javnih zavodov prispeva k transparentnosti in enaki obravnavi t.i. nepridobitnih zavezancev ter je v skladu s cilji in nameni ZDDPO-2.

V zvezi s konkretnima vprašanjema državnega svetnika glede davka na dobiček zdravstvenih ustanov Vlada RS ponovno poudarja, da se davek plača od dobička oziroma presežka. Davčna zakonodaja določi obravnavo morebitnega dobička oziroma presežka, ne določa oziroma ne ureja pa vprašanja, zakaj do dobička oziroma presežka pri posameznem zavezancu prihaja, vključno pri zavezancih, ki so javni zavodi. Vlada RS dodatno pojasnjuje namen predmetne davčne ureditve, ki izhaja iz tega, kar je bilo že poudarjeno, da se javna sredstva plačujejo za določen namen, kar pomeni, da jih prejemniki »zaračunajo« eni od državnih blagajn, in sicer na način, da se praviloma plačajo oziroma povrnejo stroški programov, projektov (zavezanec jih porabi za te programe, projekte). To pomeni, da je za davčne učinke pomembna kalkulacija cene, tako pri prejemnikih sredstev in izvajalcih storitev kot pri izplačevalcih sredstev.

Vlada RS pojasnjuje, da mora biti izvajanje zdravstvene dejavnosti javnih zdravstvenih zavodov financirano uravnoteženo, kar pomeni, da so prihodki usklajeni z odhodki. Morebitna ugotovitev presežka ob koncu poslovnega leta je lahko le rezultat nepredvidenih, izjemnih dogodkov, ki lahko nastanejo neodvisno od ravnanja poslovodstva javnega zdravstvenega zavoda. Rezultati poslovanja bolnišnic v letu 2008 potrjujejo to dejstvo. Zaradi uveljavljanja novega plačnega sistema so v drugi polovici leta 2008 javni zdravstveni zavodi prejeli sredstva za ovrednotenje zdravstvenih programov z uveljavitvijo poročila za plače. Iz tega izhaja, da je bil pozitiven rezultat – presežek prihodkov nad odhodki za leto 2008 posledica neenakomerne dinamike financiranja izvajalcev tekom leta zaradi pričetka izvajanja novega plačnega sistema v drugi polovici leta 2008. Partnerji oziroma nosilci dogovarjanj v zdravstvenem sistemu so zaradi plačne reforme v javnem sektorju in izvedbe njene dinamike šele konec novembra 2008 in v začetku januarja 2009 sprejeli aneksa 3 in 5 k Splošnemu dogovoru za leto 2008, ki sta zagotovila pravno osnovo za finančne prilive, ki so jih bolnišnice prejele od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Javni zdravstveni zavodi so zaradi pogojev poslovanja za leto 2008, ki so bili v pogledu višine namenskih sredstev za plače zaradi novega plačnega sistema nejasni in negotovi, tekom leta 2008 odlagali realizacijo programov za investicije, investicijska vzdrževanja, nabave in za druga plačila. Zaradi tega so bili v pretežnem delu javnih zdravstvenih zavodov izkazani presežki prihodkov nad odhodki, do katerih v normalnih pogojih financiranja ne bi prišlo, saj bi jih javni zdravstveni zavodi porabili za namene, skladne s sprejetimi finančnimi načrti.

Vlada RS pojasnjuje, da je davek od dohodkov pravnih oseb prihodek državnega proračuna. Sredstva državnega proračuna se porabljajo v skladu s predpisi, ki urejajo proračun.

Vlada RS dodatno pojasnjuje, da je bilo med Ministrstvom za finance in Ministrstvom za zdravje usklajeno besedilo dopisa, ki ga je Ministrstvo za zdravje v informacijo poslalo javnim zdravstvenim zavodom, v katerem so pojasnjene možnosti oziroma pravne podlage, določene v zakonu, ki ureja davčni postopek, da zavodi, ki so plačali davek od dohodkov pravnih oseb za leto 2008 in bi zato morali za leto 2009 plačevati izdatne mesečne akontacije davka od

dohodkov pravnih oseb, lahko vložijo zahteve na Davčno upravo Republike Slovenije (v nadaljevanju: DURS) za znižanje navedenih akontacij (te se znižajo tudi na 0), če pričakujejo, da se situacija iz leta 2008 ne bo zgodila tudi v letu 2009, torej, da ne bodo imeli dobička oziroma presežka ali da ta ne bo takšen kot za leto 2008 oziroma bo nižji. DURS takšne zahteve rešuje od primera do primera.

V zvezi s Pravilnikom in njegovimi posameznimi določbami Vlada RS pojasnjuje, da bo Ministrstvo za finance pristopilo k spremembi Pravilnika. Spremembe pravilnika bodo pripravljene ob upoštevanju poročila DURS o izvajanju določb predmetnega pravilnika, vključno s podatki iz oddanih obračunov o obračunanem davku teh zavezancev za leto 2008 ter ob upoštevanju pripomb drugih resorjev, v konkretnem primeru tudi Ministrstva za zdravje. Ministrstvo za zdravje meni, da bi moralo biti v Pravilniku jasneje opredeljeno, da se med pridobitne dejavnosti uvrščajo samo tisti dohodki iz opravljanja javne službe, ki so ustvarjeni na trgu, ne pa tudi del opravljanja javne službe, ki se izvaja nepridobitno. Navedene informacije bodo podlaga za dopolnitve in popravke Pravilnika, ki se bodo uporabljale v naslednjih davčnih obdobjih. Vlada RS poudarja, da se vse rešitve v Pravilniku sprejemajo in se bodo sprejemale v skladu s cilji in nameni davčne politike in upošteva tudi cilje in namene drugih politik.

Vlada Republike Slovenije
mag. Milan Cvikl, l.r.
generalni sekretar

Drugi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi Državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k **Poročilu Sveta za radiodifuzijo za leto 2007**

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport se je na 12. seji 11. 2. 2009 seznanila s Poročilom Sveta za radiodifuzijo za leto 2007, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložil Svet za radiodifuzijo.

Predstavnik predlagatelja je v uvodu obrazložil, da pristojnosti Sveta izhajajo iz 100. člena Zakona o medijih. Poudaril je, da je Svet neodvisno strokovno telo, sestavljeno iz strokovnjakov različnih profilov in da uspešno sodelujejo z Agencijo za pošto in telekomunikacije. Pojasnil je še, da je do konca leta 2007 Svet prejel 36 vlog različnih radijskih ali televizijskih izdajateljev, od tega 33 za izdajo dovoljenja za izvajanje radijske oz. televizijske dejavnosti, tri pa za prenos tega dovoljenja.

Komisija je v razpravi zastavila vprašanje, kakšen je odnos Sveta do koncentracije kapitala v medijih, ker v zvezi s tem Svet daje mnenje Ministrstvu za kulturo pred njegovim odločanjem. Predlagatelj jim je odgovoril, da je Svet v zadregi zaradi 58. člena Zakona o medijih, ki ni dovolj jasen glede omejevanja koncentracije kapitala v medijih, tako da Svet včasih težko poda mnenje in bo določbo nujno treba spremeniti z novelo zakona.

Nadaljnje vprašanje je bilo predlagatelju postavljeno v zvezi z delovanjem radijskih frekvenc in njihovim dosegom, ker signali nekaterih naših radijskih postaj ne sežejo daleč čez našo mejo (npr. v Italijo do Vidma) in jih pri oddajanju preglasijo italijanske postaje.

Komisija je sklenila, da bo mnenje posredovala predlagatelju in Ministrstvu za kulturo zaradi napovedane spremembe Zakona o medijih.

Komisije za kulturo,
znanost, šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu zakona o začasni uvrstitvi določenih funkcij zakonodajne oblasti v plačne razrede (ZZUDFZOPR) - prva obravnava, EPA 184-V; k Predlogu zakona o začasnem znižanju plač funkcionarjev (ZZZPF) - nujni postopek, EPA 192-V**

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 18. seji 24. 2. 2009 obravnavala Predlog zakona o začasni uvrstitvi določenih funkcij zakonodajne oblasti v plačne razrede, ki ga je Državnemu zboru predložila skupina poslancev (prvopodpisani Bojan Kontič) in Predlog zakona

o začasnem znižanju plač funkcionarjev, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je bila seznanjena z mnenjem Službe za pravne in analitične zadeve.

Uvodno predstavitev Predloga zakona o začasni uvrstitvi določenih funkcij zakonodajne oblasti v plačne razrede je podal poslanec Bojan Kontič in poudaril, da predlog zakona predvideva znižanje plač poslancev za en plačni razred in predstavlja samoomejevalni ukrep in prispevek k predlaganim ukrepom za blažitev finančne krize. Predlog je soglasen z vsemi parlamentarnimi strankami, razen SNS.

Predstavnik vladnega predloga zakona je poudaril, da Vlada ni želela posegati v plače poslancev, zato je pripravila svoj predlog. Zakonski predlog predvideva znižanje osnovnih plač za obdobje enega leta za 4 %, kar skupaj z drugimi ukrepi predstavlja resen poskus varčevanja. Ne spreminja uvrstitve v plačne razrede, temveč gre za zmanjšanje.

Branimir Štrukelj, glavni tajnik Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije (SVIZ) je poudaril, da oba zakona zasledujeta isti cilj, t.j. začasno znižanje plač. Poudaril je, da so se sindikati aktivno vključili v pogajanja in so soglašali z 2 % odpovedjo delovne uspešnosti v obdobju od aprila do novembra, s čimer bi prispevali 40 milijonov prihrankov. Sprejet je bil dogovor za izplačilo regresa v nominalnem znesku 672 evrov. Znižal se bo tudi obseg sredstev za projektna dela. Dogovorjeno je bilo, da je uskladitev plač, predvidena 1. 9. 2009, časovno zamaknjena v naslednje leto (1. 1. 2010). Izpogajan je bil tudi prvi plačilni razred - plače čistilk.

Drago Ščernjavič, predstavnik Sindikata državnih organov Slovenije je opozoril, da sistem varčevanja, s katerim naj bi z znižanjem plač privarčevali 2,5 milijona na račun zniževanja plač funkcionarjev, v primerjavi s problematiko preživetja (npr. delavk v Muri) pomeni zelo malo. Opozoril je na celovitost razmer in ukrepov, saj bi na primer z varčevalnimi ukrepi pri nakupih nepremičnin lahko privarčevali vsaj 63 mio evrov. Poudaril je, da bi bilo treba osvetliti pogodbeno dela in svetovalna dela vladnih strokovnjakov. Opozoril je tudi na prepočasno odzivnost priprave ukrepov in vključenost akterjev (npr. Skupnost slovenskih občin) pri pripravi varčevalnih ukrepov.

Komisija ugotavlja, da je že v razpravi ob sprejemanju Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-I) podprla rešitve, ki celovito urejajo sistem plač v javnem sektorju. Komisija je podprla prizadevanja za enakovredno urejanje primerljivih plačnih razmerij na sistemski ravni in v dialogu med sodno in izvršilno vejo oblasti in upoštevanju odločb Ustavnega sodišča ter dialogu in pogajanja z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja za sklenitev kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev oziroma aneksov h kolektivnim pogodbam dejavnosti in poklicev, katerih podpis je bil eden glavnih pogojev za uveljavitev novega plačnega sistema.

Komisija ugotavlja, da je zaradi finančne krize in predvidene gospodarske recesije potrebno sprejeti vrsto kratkoročnih in dolgoročnih ukrepov. Varčevalni ukrepi države so nujni tako z javnofinančnega vidika, kakor tudi z vidika zagotovitve skladnosti predvidenih makroekonomskih gibanj. Eden izmed njih je znižanje plač v državi. Predlog zakona zasleduje načelo solidarnosti, ki pomeni, da tudi funkcionarji prispevajo svoj delež k sanaciji finančne krize in nevarnosti globlje gospodarske recesije.

Komisija ponovno opozarja na upoštevanje in izvrševanje odločb Ustavnega sodišča ter njegovih odločb U-I-159/08 z dne 11. 12. 2008, U-I-60/06, U-I-214/05 in U-I-228/06 z dne 7. 12.

2006, na podlagi katerih so bila ugotovljena nesorazmerja med plačami različnih vej oblasti zlasti področje ustavne skladnosti plač sodnikov in funkcijo predsednika Državnega sveta (U-I-332/05-10 z dne 4. 10. 2007).

Člani komisije so opozorili, da se obetajo krizni časi, zato je toliko bolj potreben usklajen, celovit pristop. Sprejem zakonov, ki znižujejo plače, je pomemben na simbolni ravni. Vlada je želela biti taktna in izločila poslance, ni pa izločila predsednika Državnega sveta. Člani komisije so poudarili, da je Državni svet sestavni del parlamenta. Poslancem Državnega zbora je bila dana možnost samostojnega razmisleka in s tem priprave samoomejevalnega zakona o znižanju plač. Za Državni svet ni bilo avtonomije.

Člani komisije so v razpravi opozorili na plače direktorjev zavodov, državnih podjetij, ki so v nemalo primerih nesorazmerno visoke in ponekod presegajo plače ministrov. Tudi na področju lokalne samouprave je zapaziti nesorazmerja, saj lahko plača ravnatelja osnovne šole presega plačo župana. Opozorjeno je bilo, da občine poskušajo skrbno krpati proračun ter zagotavljajo racionalno in pregledno porabo sredstev. Povečan obseg nalog občin ni sledil povečanemu obsegu finančnih sredstev.

Člani komisije menijo, da bi kazalo ponovno razmisliti o določbah 2. člena Predloga zakona o začasnem znižanju plač funkcionarjem, ki v drugem odstavku retrogradno posegajo v pridobljene pravice funkcionarjem po prenehanju mandata.

Člani komisije so opozorili tudi na varčevalne ukrepe v zvezi s sistemizacijo vladnih služb in ministrstev.

Komisija je po razpravi soglasno sprejela naslednje s k l e p e :

1. Komisija podpira vse ukrepe, ki blažijo finančno krizo in posledice gospodarske recesije.
2. Po mnenju komisije bi bilo primerneje, da bi bilo znižanje plač urejeno v enem zakonu in na enak način, in sicer v skladu z določbami ZSPJS, izraženo v plačnih razredih. Zato komisija podpira predlog, da se pripravi nov enovit dopolnjen predlog zakona o znižanju plač, v skladu z določbami ZSPJS.
3. Komisija poziva Vlado Republike Slovenije k skorajšnji pripravi celovitih ukrepov na vseh segmentih javne uprave, tudi plače direktorjev javnih zavodov in pri tem upošteva področje javnih naročil, trošarin na žgane pijače in tobačne izdelke, obdavčitev kapitalskih dobičkov - področij, na katerih bi bilo možno varčevati. Komisija predlaga, da se pri pripravi skupnih predlogov vključi k sooblikovanju predlogov prizadete skupine (npr. župani občin).
4. Komisija je opozorila tudi na Odločbo Ustavnega sodišča (U-I-332/05-10 z dne 4. 10. 2007), ki se nanaša na dolžnost zakonodajalca, da skladno z odločbo uredi funkcijo predsednika Državnega sveta, ki naj bo vključena v celovit sistem.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja bivših vojaških zavarovancev (ZPIZVZ-B) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide se je na svoji 17. seji 4. marca 2009 seznanila s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja bivših vojaških zavarovancev (ZPIZVZ-B) po skrajšanem postopku. Predlog zakona, ki ga je v obravnavo vložila skupina poslancev s prvopodpisanim Miranom Potrčem, in sprejem le-tega po skrajšanem postopku je komisija podprla.

Komisija je predlog zakona s podobno problematiko (Predlog zakona o spremembi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-1H)) že obravnavala na svoji 2. seji 28. februarja 2008, na kateri je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve takrat predlaganim spremembam nasprotovalo, ker naj ne bi sodile v sistemski zakon (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju), temveč v Zakon o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja bivših vojaških zavarovancev.

Komisija ugotavlja, da je predmet tokratne zakonodajne iniciative sprememba Zakona o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja bivših vojaških zavarovancev, s čimer je torej odpravljena edina domnevna slabost prejšnjih predlogov za ureditev pravic vdov po vojaških zavarovancih. Slednje so namreč po trenutno veljavni zakonski ureditvi v neenakopravnem položaju z ostalimi upravičenci do vdovskih pokojnin, ki jim gredo pravice iz splošnega Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, saj so upravičene zgolj do možnosti prejemanja vdovske pokojnine v višini 70 % od osnove za odmero družinske pokojnine, ne morejo pa se odločiti za črpanje pravic iz svojega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in hkrati prejemati tudi 15 % zneska vdovske pokojnine po vojaškem zavarovancu.

Vdov, ki bi lahko uveljavljale pravico do dela vdovske pokojnine, je po zadnjih ocenah zgolj petdeset, kar pomeni predvideno finančno obremenitev proračuna Republike Slovenije v sprejemljivi višini približno 36.000 EUR letno. Pri tem komisija ugotavlja, da se bo, zaradi ocene o vsakoletnem dodatnem zmanjševanju števila upravičenk, finančna obremenitev z leti posledično še nižala.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Boris Šuštaršič.

Komisija za socialno varstvo, delo,
zdravstvo in invalide
Boris Šuštaršič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o Letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem države v posamični vrednosti nad 300.000 EUR za organe državne uprave in za pravosodne organe za leto 2009

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 20. seji 10. 3. 2009 obravnavala Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o Letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem države v posamični vrednosti nad 300.000 EUR za organe državne uprave in za pravosodne organe za leto 2009, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predstavnik predlagatelja je v uvodni obrazložitvi poudaril, da Zakon o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin enovito ureja načrte ravnanja s stvarnim premoženjem države, pokrajin in občin, določa akte pridobivanja in razpolaganja s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter ureja postopek sprejema letnega načrta razpolaganja s stvarnim premoženjem države ter določa pristojnosti med Vlado in Državnim zborom v zvezi s sprejemom letnega načrta.

Predlog sprememb in dopolnitev odloka vključuje tiste nepremičnine v lasti Republike Slovenije, ki jih noben od upravljavcev stvarnega premoženja države trajno ne potrebuje za opravljanje svojih nalog in so posamezni upravljavci presodili, da njihove gospodarne rabe ni mogoče zagotoviti niti z oddajo v najem oziroma z drugim načinom njihovega izkoriščanja ter da se lahko optimalni učinki gospodarjenja s stvarnim premoženjem države doseže izključno z njihovo prodajo na trgu oziroma z neodplačnim prenosom lastninske pravice, skladno z zakonom. Predlog odloka vsebuje 72 nepremičnin, katerih skupna orientacijska vrednost znaša 66.701.578,24.

Komisija ugotavlja, da se v skladu z določili Zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 14/2007) letni načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem države spremeni ali dopolni enkrat letno, praviloma v prvi polovici tekočega leta. Odlok o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem države za organe državne uprave in za pravosodne organe že vsebuje 10 nepremičnin v skupni vrednosti 12.972.052,00 EUR. Predlog sprememb in dopolnitev Odloka o Letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem države v posamični vrednosti nad 300.000 EUR za organe državne uprave in za pravosodne organe za leto 2009 predvideva dopolnitev tako, da bo vseboval 82 nepremičnin v skupni vrednosti 79.673.635,24 EUR.

Komisija ob tem opozarja na občuten trend rasti iz predhodnih 10 nepremičnin na predvidenih skupnih 82 nepremičnin v letu 2009.

Komisija ugotavlja, da Uredba o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 84/2007 in 94/2007) opredeljuje ocenjevanje in določanje orientacijskih vrednosti, ki jo upravljavec določi ob izbiri metode ravnanja s stvarnim premoženjem, vendar pa komisija opozarja na nekatere zneske, opredeljene v tabelarnem prikazu 1. člena predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah, ki se ponekod zelo razlikujejo (zap.št. 59 - 460 m² ocena vrednosti v E 1.030.000,00E; zap.št. 65 - 450 m² - ocena vrednosti 770.000,00E) tudi za štirikratno vrednost enake kvadrature.

Komisija predlaga, da se ob morebitnem uvrščanju nepremičnin na interni trg za pripravo vsakoletnega predloga sprememb in dopolnitev Odloka o letnem načrtu razpolaganja z

nepremičnim premoženjem države bolje poveže z lokalno samoupravo. S sodelovanjem bi lahko uresničili morebitne skupne projekte.

Člani komisije so opozorili na obdobje recesije in padanje vrednosti na trgu nepremičnin. Ob morebitni odprodaji posamične nepremičnine bi kazalo razmisliti o morebitni namenski porabi sredstev v interventne namene.

Komisija podpira prizadevanja za skrbno gospodarjenje in transparentno upravljanje s stvarnim premoženjem države.

Po razpravi je komisija sprejela naslednji s k l e p :

Komisija podpira predlog odloka.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov k **Predlogu za sprejem avtentične razlage 51. c člena Zakona o lokalni samoupravi (ORZLS51)**

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov sta na skupni seji 10. 3. 2009 obravnavali Predlog za sprejem avtentične razlage 51. c člena Zakona o lokalni samoupravi, ki ga je Državnemu zboru predložil v obravnavo poslanec Državnega zbora Franc Bogovič.

Komisija in interesna skupina sta se seznanili z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora in Mestne občine Ljubljana.

Uvodoma je predlagatelj avtentične razlage 51. c člena Zakona o lokalni samoupravi poudaril, da je avtentična razlaga določbe Zakona o lokalni samoupravi, ki ureja razdelitev premoženja občine, če se prejšnja in nova občina ne moreta sporazumno dogovoriti o premoženjskopravnih vprašanjih, potrebna. Opozoril je, da Ministrstvo za finance Občini Krško, ki z novonastalo Občino Kostanjevica na Krki v zakonskih rokih ni uspela sporazumno razdelitvi premoženja, ne odobri nobenega kredita oziroma zadolževanja, dokler ne predloži ustreznega sporazuma o delitvi premoženja. Cilj avtentične razlage je, da lahko v takem primeru občina sprejme enostranski akt, ki je dokončen in je podlaga za pridobitev soglasja Ministrstva za finance za zadolževanje.

Predstavnica Službe Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko je povedala, da Vlada uradnega stališča do tega predloga še ni sprejela, v nadaljevanju pa pojasnila, da je dikcija 51. c člena Zakona o lokalni samoupravi dovolj jasna in ne potrebuje avtentične razlage. To določbo je treba obravnavati v sklopu določb tega zakona o premoženju in financiranju občine. V kolikor med občinami ne pride do sporazumnega dogovora o delitvi premoženja v zakonskem roku (do 1. oktobra leta, v katerem se občine konstituirajo), se po preteku tega roka šteje, da je delitev premoženja med prejšnjo občino in novo občino zagotovljena po zakonu. S predlagano avtentično razlago problema zadolževanja občin ne moremo razrešiti, saj to vprašanje ureja 34. člen Zakona o financiranju občin, po katerem se nova občina ne sme zadolževati, dokler niso urejena premoženjskopravna razmerja s prejšnjo občino v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi.

Če se občine niso zmožne sporazumeti v zakonskem roku, občinski svet sprejme enostranski akt, s katerim ugotovi premoženje občine. Enostranski akt občinskega sveta zagotavlja pravno varstvo, je dokončen in ga je možno izpodbijati v sodnem postopku.

Ugotavljajo, da bi morala Služba Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko nekaj dni pred 1. oktobrom leta, v katerem morajo prejšnje in nove občine urediti premoženjskopravna vprašanja, pozvati te občine, da v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi sporazumno razdelijo premoženje, sicer se šteje, da je po tem roku premoženje razdeljeno po zakonu.

Komisija in interesna skupina sta v razpravi opozorili, da je občinam treba omogočiti normalno funkcioniranje, tudi zadolževanje, saj je to ključno za njihov nadaljnji razvoj. V kolikor med prejšnjo občino in novo občino ne more priti do sporazumnega dogovora o delitvi premoženja, 51. c člen Zakona o lokalni samoupravi jasno določa kriterije, na podlagi katerih je premoženje razdeljeno z dnem ustanovitve nove oziroma novih občin, pri tem pa mora občinski svet sprejeti enostranski akt, ki je podlaga za pridobitev soglasja Ministrstva za finance za zadolževanje. Člani komisije in interesne skupine so podprli predlog, da Služba Vlada za lokalno samoupravo in regionalno politiko občine pravočasno opozorijo na rok, do katerega lahko sporazumno razdelijo premoženje, sicer je to urejeno po zakonu, oziroma da pripravi navodila o ravnanju občin v takih primerih.

Po opravljeni razpravi sta komisija in interesna skupina sprejeli naslednji s k l e p :

Na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora in pojasnil Službe Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko komisija in interesna skupina menita, da avtentična razlaga 51. c člena Zakona o lokalni samoupravi ne bi razrešila problema zadolževanja občin, ki nimajo urejenih premoženjskopravnih vprašanja, in ni potrebna.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Darko Fras.

Interesna skupina lokalnih interesov
Milan Ozimič, l.r.
vodja

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o letalstvu (Zlet-B) - skrajšani postopek**

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 19. seji 25. 3. 2009 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o letalstvu, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada.

Komisija se je seznanila z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora.

Uvodoma je predstavnik predlagatelja novele zakona pojasnil, zakaj je potrebno varnostno preverjanje na področju civilnega letalstva. Predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o letalstvu je Vlada predložila zaradi uskladitve področja varnostnega preverjanja v civilnem letalstvu z ugotovitvami Ustavnega sodišča glede neskladnosti nekaterih določil zakona, ki se nanašajo na pogoje za pridobitev dovoljenja za gibanje in zadrževanje ter način izvajanja preverjanja preteklosti in varnostnega preverjanja za prosilce za izdajo dovoljenja za gibanje in zadrževanje na javnih letališčih in objektih navigacijskih služb zračnega prometa. V nadaljevanju je povedal, da zakon natančneje opredeljuje zahtevane osebne podatke, ki se obdelujejo v postopku varnostnega preverjanja, kazniva dejanja in prekrške, ki so razlog za zavrnitev dovoljenja za gibanje in zadrževanje na javnih letališčih in objektih navigacijskih služb zračnega prometa, razširja se krog organov, za katere veljajo posebnosti.

Komisija je pozitivno ocenila pravočasno predložitev novele zakona, s katero se usklajujejo določbe veljavnega Zakona o letalstvu, ki se nanašajo na področje varnostnega preverjanja v civilnem letalstvu, z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-411/06-21. Komisija je tudi izrazila pričakovanje, da se bo v nadaljnjem postopku sprejemanja zakona upoštevalo mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki je med drugim podala pripombe na opredeljena dokazila o prejšnji kaznovanosti za prekrške, ki so podlaga za preverjanje preteklosti v postopku za izdajo dovoljenja za gibanje in zadrževanje na javnem letališču ter v objektu navigacijskih služb zračnega prometa, na določitev prekrškov, ki se upoštevajo pri preverjanju preteklosti v prej navedenem postopku, ter na predlagano rešitev glede pristojnih organov oziroma njihovih pooblaščenih oseb za izvajanje varnostnega preverjanja.

Komisija je sprejela naslednji s k l e p:

Komisija podpira predlog zakona in predlaga, da se v nadaljnjem postopku sprejemanja zakona upoštevajo pripombe Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora.

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Jernej Verbič.

Komisija za lokalno samoupravo in
regionalni razvoj
Jernej Verbič, l.r.
podpredsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu za sprejem avtentične razlage tretjega odstavka 157.f člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP-UPB3, Uradni list Republike Slovenije, št. 16/07, 68/08)

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na seji 24. 3. 2009, obravnavala kot zainteresirano delovno telo Predlog za sprejem avtentične razlage tretjega odstavka 157.f člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP), ki ga je Državnemu zboru predložil v obravnavo poslanec mag. Andrej Vizjak.

Komisija navedenega predloga ne podpira.

Komisija je ugotovila, da naj bi bila za predlagatelja (ki se seje ni udeležil) avtentična razlaga nujna, da ne bi prihajalo do dvomov, ali je Svet za avtorsko pravo stalen organ ali ad hoc. Komisiji je bilo predloženo mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora in stališče Trgovinske zbornice Slovenije do predloga avtentične razlage. Komisija je na podlagi navedenih dokumentov ugotovila, da je za "sporno" določbo ZASP mišljeno, da je Svet stalen organ, ki se ne spreminja glede na trenutno obravnavano tarifo za posamezno področje oz. dejavnost.

Komisija je podprla stališče Trgovinske zbornice Slovenije, da bi predlagana avtentična razlaga spremenila pomen navedene določbe, kar bi bilo v neskladju z ostalimi določbami ZASP. Komisija meni, da bi bilo treba spremeniti način imenovanja članov Sveta z novelo ZASP, ne pa z obvezno razlago.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Bojan Papič.

Komisije za kulturo,
znanost, šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k pobudi Sindikata kulture Slovenije (GLOSA) o problematiki samozaposlenih v kulturi

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na seji 10. 3. 2009, obravnavala odprta vprašanja samozaposlenih v kulturi in pobude sindikata GLOSA, ki je bila posredovana članu komisije Antonu Peršaku.

Komisija je pobudo GLOSE podprla.

Predstavnik sindikata je komisijo opozoril na nezavidljivi in diskriminatorni položaj samozaposlenih v kulturi nasproti redno zaposlenim v primerljivih poklicih. Izpostavil je pogoje, ki jih mora izpolnjevati posameznik, vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi in posebej za

priznanje pravice do plačila prispevkov za socialno zavarovanje pri Ministrstvu za kulturo. Pojasnil je, da je v Uredbi o samozaposlenih v kulturi iz leta 2004 določeno, da samozaposleni pridobi pravico do prispevkov za socialno zavarovanje le, če izpolnjuje v uredbi določene pogoje o svojem izjemnem prispevku h kulturi in če mu njegov dohodkovni položaj ne zagotavlja normalnih pogojev za delo, kar pomeni, da njegov letni bruto dohodek ne presega višine dohodkovnega cenusa za posamezno leto, ki ga vsako leto določi ministrstvo. Ministrstvo tudi letno ugotavlja dohodkovni cenzus na podlagi izjave upravičenca, da ga njegovi dohodki ne presegajo, katerega višina pa je po mnenju sindikata prenizko določena.

Naslednji problem samozaposlenih, ki ga je predstavil predstavnik sindikata, je tudi izjemno nizka cena njihovega dela, tako da naletimo na pojav "dumpinga" na trgu dela, čeprav naročnik od njih pričakuje izpolnjevanje visokih profesionalnih standardov, kar je razvidno iz pogojev za vpis v status samozaposlenih, kot tudi za pridobitev pravice do prispevkov pri ministrstvu.

Komisija je na podlagi predstavljene problematike samozaposlenih v kulturi podprla predlog sindikata, da se čim prej ustanovi medresorska delovna skupina, v kateri bodo predstavniki vseh pristojnih ministrstev, kot jo predlaga GLOSA, da bo preučila položaj samozaposlenih in zaradi oblikovanja predlogov rešitev za izboljšanje njihovega položaja tako, da bo njihov socialni položaj primerljiv z redno zaposlenimi v podobnih poklicih.

Komisija je tudi podprla predlog GLOSE, da samozaposleni sklepa pogodbo z naročnikom praviloma za določen projekt z določenim, na primer enoletnim rokom. V primeru, da sklene pri istem naročniku pogodbe za več projektov ali pa je ena sama pogodba sklenjena za daljše obdobje, naj se šteje, da ima naročnik željo po stalnem angažiranju izvajalca, ki ima zato pravico zahtevati pogodbo o delu po ZDR-ju. V teh primerih, ko samozaposleni delajo z institucijami na področju kulture, sodelujejo z institucijami na področju kulture vsaj delno, tako da niso v celoti odvisni le od trga dela, bi jih bilo treba vključiti v kolektivno pogodbo za kulturne dejavnosti in jim iskati možnost za enakopraven položaj v pogodbenem razmerju.

Podprla je še predlog sindikata, da delovna skupina preuči možnost, da samozaposleni v tem odnosu, ko zaposluje samega sebe kot izvajalca, vključuje določila ZDR tako, da je njegova cena dela sestavljena iz vseh nadomestil stroškov za opravljanje samostojne dejavnosti, katerih skupni znesek znaša 56 %, kot je razvidno iz priložene pobude sindikata in za katerega bi se morala povečati osnovna vrednost enote dela samozaposlenega. Po mnenju komisije bi s tem zagotovili konkurenčni položaj samozaposlenih na trgu dela v primerjavi z redno zaposlenimi, katerih delo bi za naročnika predstavljalo enak strošek.

Predstavnica Ministrstva za kulturo je komisiji pojasnila, da se zavedajo, da so nekatera področja kulturnega ustvarjanja bolj ranljiva zato, ker so posamezniki iz teh področij umetnosti težje zaposljivi in se moramo sami preživeti, niso komercialno uspešni, a vendarle pomembni za kulturni razvoj. Zato je treba za tiste, ki se prijavljajo na razpise ministrstva, ki so potrjeni, zagotoviti ustrezno subvencijo, saj je treba izhajati iz ekonomskega dejstva, da vsako delo zahteva ustrezno plačilo. Izhajati je treba iz prakse zahodne Evrope, saj na podlagi njihovih analiz na ministrstvu že pripravljajo delovno gradivo za novo uredbo o samozaposlenih v kulturi, ki briše zgornjo mejo cenusa, namesto tega pa uvaja povprečnino. Ob tem pa uvaja strožje pogoje (kaj je izjemen kulturni prispevek) za vpis v razvid in pridobitev pravice do plačila prispevkov posamezniku pri Ministrstvu za kulturo.

Komisija je v razpravi izhajala tudi iz zaključka posveta na to temo z dne 10. 10. 2009, v katerem je že podprla nujnost spremembe uredbe in sklenila, da delovno gradivo Ministrstva za kulturo, ki bo pripravljeno za javno razpravo, tudi predhodno obravnava na svoji seji komisije in povabi k

razpravi predstavnike Ministrstva za finance, s katerimi bo treba novo uredbo usklajevati na Vladi Republike Slovenije.

Komisije za kulturo,
znanost, šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozu nevarnega blaga (ZPNB-B) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 22. seji 24. 3. 2009 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozu nevarnega blaga, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

V uvodni obrazložitvi predloga zakona je predstavnik Ministrstva za notranje zadeve poudaril, da je namen predloga zakona prenos Direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga v slovenski pravni red. Z njo so bile dotedanje direktive o prevozu nevarnega blaga združene v en zakonodajni dokument, hkrati pa je besedilo prilagojeno tehničnemu in tehnološkemu napredku.

Drugi sklop sprememb in dopolnitev se nanaša na kazenske določbe ZPNB, ki so prilagojene teži prekrškov oziroma so odvisne od njih. Temeljna načela Zakona o prevozu nevarnega blaga se s predlagano novelo ne spreminjajo. Sledi se načelu prevencije, načelu vzorčnosti in načelu sorazmernosti.

Komisija ugotavlja, da Zakon o prevozu nevarnega blaga in predlagane spremembe in dopolnitve podrobno ureja prevoz nevarnega blaga v cestnem, železniškem, zračnem in pomorskem prometu in določa minimalne pogoje, ki jih morajo za zagotovitev varnosti izpolnjevati vsi, ki sodelujejo pri prevozu nevarnega blaga na EU območju.

Komisija podpira prizadevanja, s katerimi bo v izogib morebitni zlorabi pri prevozu nevarnih snov zagotovljena povečana skrb namenjena ukrepom varnosti in varovanja.

Na vprašanje v zvezi z določbo 2. člena predloga zakona, ki izvzema prevoz nevarnega blaga za vozila, ki pripadajo oboroženim silam in prevoze, ki so v celoti izvedeni znotraj zaprtih prostorov (na določeni lokaciji, pristanišču, v skladišču), je bilo pojasnjeno, da navedena direktiva prevozov nevarnega blaga oboroženih sil ne ureja. Majhna sestava oboroženih sil se pri urejanju nevarnega blaga sklicuje na civilne predpise in lastne posebne določbe.

V zvezi z vprašanjem o morebitnem prevozu radioaktivnih snovi čez ozemlje Republike Slovenije je bilo pojasnjeno, da določbe 7. razreda pogojev za prevoz radioaktivnih snovi zelo podrobno ureja prevoze le-teh. Ministrstvo za okolje in prostor - Uprava za jedrsko varnost mora v takih primerih izdati posebno dovoljenje za celoten prevoz, zagotovljeno mora biti tudi fizično spremljanje in varovanje.

Po razpravi je komisija soglasno sprejela s k l e p :

Komisija podpira predlog zakona.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
Predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP-A) - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 22. seji 24. 3. 2009 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

V uvodni obrazložitvi predloga zakona je predstavnica Ministrstva za pravosodje poudarila, da temeljne spremembe in dopolnitve zakona narekuje celovita uskladitev s stališči odločb Ustavnega sodišča in opozorili Informacijske pooblaščenke glede varstva osebnih podatkov in zagotavljanja sorazmernosti zakonskega posega v pravico do varstva osebnih podatkov insolventnih dolžnikov.

Za zaščito pravnega položaja širšega kroga upnikov insolventnega dolžnika in pravnih subjektov, s katerimi ta vstopa v poslovna in druga pravna razmerja, je nujna popolna identifikacija insolventnega dolžnika (EMŠO in davčna številka) osebe, zoper katero se vodi postopek zaradi insolventnosti.

Predlog zakona prinaša tudi spremembe, predvsem v smeri večje informatizacije postopka, zagotovitve ustrezne pravne podlage za posredovanje podatkov ter zagotovitve učinkovitejšega vodenja postopkov zaradi insolventnosti.

Komisija ugotavlja, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju uresničuje odločbe Ustavnega sodišča, zagotavlja varstvo osebnih podatkov ter določa ureditev, s katero bo doseženo učinkovitejše in hitrejše odločanje o predlogih za začetek postopka zaradi insolventnosti.

Komisija ugotavlja, da je Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, sprejet leta 2007 ob sodelovanju strokovne javnosti in zato praksa uresničevanja določb zakona ne ponuja dolgotrajnih izkušenj urejanja postopkov zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju v skladu z zakonom.

Komisija podpira opozorila predstavnika Društva stečajnih upraviteljev in predstavnika Obrtno podjetniške zbornice, da je potrebno posebno pozornost posvetiti spremljanju problematike

osebnih stečajev samostojnih podjetnikov, ki sodijo v kategorijo osebnih stečajev. Insolventni dolжник je dolžan vsak mesec poročati stečajnemu upravitelju. Pomanjkljivost se kaže pri neupoštevanju in neuresničevanju spremljanja in pomanjkanju komunikacije med stečajnim upraviteljem in insolventnim dolžnikom. Poročila upraviteljev so redka.

Komisija ugotavlja, da zakon določa naloge stečajnih upraviteljev, ki so za svoje delo upravičeni do nagrade. V nekaterih primerih se v postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju izkaže, da ni denarja in se postopek vodi pro bono, zato bi kazalo preveriti ustreznost opredelitev zakona.

V povezavi z določbo 4. člena predloga sprememb in dopolnitev zakona (sprememba tretjega odstavka 3. točke 110. člena ZFPPIPP) se komisiji zastavlja vprašanje, kako je možno, da stečajni upravitelj nima niti EMŠO niti davčne številke.

Komisija podpira prizadevanja Ministrstva za pravosodje, ki spremlja delovanje zakona v praksi in bo po potrebi predlagalo morebitne rešitve.

Po razpravi je komisija soglasno sprejela s k l e p :

Komisija podpira predlog zakona.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Poročilu o uresničevanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 v letu 2008 (INTERNO)

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 24. seji 7. aprila 2009 obravnavala Poročilo o uresničevanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 v letu 2008, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predstavnika Ministrstva za obrambo sta v uvodni obrazložitvi podrobno predstavila uresničevanje temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 v letu 2008. Podrobno sta obrazložila realizacijo projektov, opozorila na neuresničene projekte in odgovorila na postavljena vprašanja.

Komisija podpira prizadevanja, da tudi Ministrstvo za obrambo v obdobju gospodarske krize in v okviru zmanjšanih finančnih možnosti gospodari tako, da bodo lahko projekti izvedljivi tako za namene oboroženih sil kot tudi v civilne namene.

Komisija je soglasno sprejela s k l e p :

Komisija se je seznanila s poročilom in ga soglasno podprla.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Predlogu zakona o ratifikaciji Sporazuma o razvojnem sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Kabinetom ministrov Ukrajine (BUKRS)

Komisija Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve je obravnavala Predlog zakona o ratifikaciji Sporazuma o razvojnem sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Kabinetom ministrov Ukrajine.

Ker v razpravi ni bila sprejeta nobena konkretna pripomba, komisija podpira sprejem Predloga zakona o ratifikaciji Sporazuma o razvojnem sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Kabinetom ministrov Ukrajine.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Komisija za mednarodne odnose in
evropske zadeve
Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika - nujni postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 25. seji 14. 4. 2009 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

V uvodni obrazložitvi predloga zakona je predstavnica Ministrstva za pravosodje poudarila, da spremembe in dopolnitve zakona odpravljajo nedorečenosti v zvezi z veljavnostjo materialne kazenske zakonodaje za mladoletnike.

V zvezi z veljavnostjo materialne kazenske zakonodaje za mladoletnike se z uveljavitvijo novega Kazenskega zakonika - KZ 1 s 1. 11. 2008 v praksi pojavljajo različne razlage:

- ali se za mladoletnike po 1. 11. 2008 uporablja prej veljavni Kazenski zakonik,
- ali z upoštevanjem pravil o milejšem zakonu zanje velja tudi kazenski zakonik KZ-1,
- ali do uveljavitve Kazenskega zakonika za mladoletnike ne velja nobeden.

Takšno nejasno stanje je pravno-sistemsko nevzdržno in terja takojšnjo odpravo nejasnosti.

Komisija ugotavlja, da so spremembe in dopolnitve pripravljene v sodelovanju s strokovno javnostjo. Komisija se zavzema za jasno določnost zakona.

Po razpravi je komisija sprejela s k l e p :

Komisija podpira predlog zakona.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu za začetek postopka za dopolnitev Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZITUL-B)

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 25. seji 14. 4. 2009 obravnavala Predlog za začetek postopka za dopolnitev Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom.

Člani komisije so prejeli gradiva v zvezi z aktivno vlogo Državnega sveta pri razreševanju problematike.

Predstavnik predlagatelj mag. Branko Grims je uvodoma poudaril, da predlog za začetek postopka za dopolnitev Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona določa osnovni pogoj za pridobitev dovoljenja za stalno prebivanje prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji na dan 23. 12. 1990, dan plebiscita o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije. Ta datum je kot ločnico določil že Ustavni zakon za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. Poleg prijavljenega stalnega prebivališča pa mora upravičenec po predlogu v Republiki Sloveniji od 23. 12. 1990 dalje tudi dejansko neprekinjeno

živeti. Do pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje pa ni upravičena oseba, ki do uveljavitve predlaganega zakona v Republiki Sloveniji nikoli ni zaprosila za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Poudaril je, da je prejšnja Vlada pripravila enak predlog kot je sedanji predlog, ki ga je vložila skupina poslancev in predstavlja osnovo za skupni dogovor. Predlog predstavlja pravni temelj in opredeljuje pravičen način razreševanja problematike, hkrati pa določa posamično obravnavo poprave krivic in rešuje vprašanja na način naravnega prava (izključuje vse tiste, ki so morebiti sodelovali z agresorjem), kajti skupina t.i. izbrisanih je zelo heterogena, zato terja preučitev vsakega primera posebej. Hkrati pa je predlog odraz politične zavesti v izogib izplačilu velikih odškodnin v tem kriznem obdobju. Državni svet lahko spodbudi, da impulz in pozove k skupnemu reševanju problema in k zavzetju za pripravo kompromisnega besedila.

Predstavnica Ministrstva za notranje zadeve Nina Gregori je poudarila, da Ustavna odločba U-I-246/02, izdana 3. 4. 2003 (Uradni list RS, št. 36/2003), v 8. točki določa:

"Z dovoljenjem za stalno prebivanje, izdanim na podlagi Zakona o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji ali na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I in 44/97) ali na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 61/99), se ugotavlja stalno prebivanje državljanov drugih republik nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji od 26. 2. 1992 dalje, če so bili tega dne izbrisani iz registra stalnega prebivalstva. Ministrstvo za notranje zadeve jim mora po uradni dolžnosti izdati dopolnilne odločbe o ugotovitvi njihovega stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji od 26. 2. 1992 dalje."

Poudarila je, da je Vlada na seji (14.4.2009) sprejela mnenje, da je edini način za izdajanje dopolnilnih odločb odločba Ustavnega sodišča. Vlada nasprotuje Predlogu za začetek postopka za dopolnitev Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona in določbam 13.i člena predloga, po katerih osebe "ne morejo pridobiti pravic, materialnih in drugih ugodnosti, do katerih so upravičene osebe s stalnim prebivališčem oz. z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji za obdobje od 26. 2. 1992 do izdaje dovoljenja za stalno prebivanje".

Komisija ugotavlja, da se je Državni svet Republike Slovenije v preteklosti že aktivno obravnaval problematiko, v zvezi s katero je Državnemu zboru podal tudi predloge za morebitno ustrezno rešitev. Državni svet je na 12. seji 5. 11. 2003, ob obravnavi Zakona o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28, sprejel sklep, da zahteva od Državnega zbora Republike Slovenije, da ponovno odloča o zakonu o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 (ZIOdLU246/02). Na 18. seji 29. 1. 2004, je obravnaval problematiko državljanov drugih nekdanjih republik SFRJ, ki niso zaprosili za državljanstvo Republike Slovenije v skladu s prehodno določbo Zakona o državljanstvu Republike Slovenije in sprejel mnenje, da je omenjeno problematiko možno rešiti z dopolnitvijo ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. Mnenje z omenjenimi rešitvami je posredoval Državnemu zboru. Na prvi izredni seji Državnega sveta Republike Slovenije 6. 2. 2004 je bila sprejeta pobuda Državnemu zboru o razrešitvi problematike državljanov drugih nekdanjih republik SFRJ, ki niso zaprosili za državljanstvo Republike Slovenije z mnenjem, ki ga je predlagal Državni svet na seji 29. 1. 2004, da v parlamentarno proceduro uvrsti predlog ustavnega zakona, ki ga je sprejel Državni svet na 18. redni seji 29. 1. 2004.

Državni svet Republike Slovenije je pozval Vlado Republike Slovenije in njena pristojna ministrstva ter Državni zbor Republike Slovenije, da naj, glede na ugotovitve Varuha človekovih

pravic, da položaj izbranih še ni dokončno urejen, stori vse, kar je potrebno, da se ta položaj ustrezno uredi (35. seja Državnega sveta 6. 7. 2005).

Komisija ugotavlja, da je za razrešitev problematike Vlada Republike Slovenije 21. 11. 2007 vložila Predlog ustavnega zakona za dopolnitev Ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona (EPA 1723-IV). Na podlagi 154. člena Poslovnika DZ je bil 15. 10. 2008 postopek za sprejem akta končan (iztek mandata).

Člani komisije so bili seznanjeni z mnenji članov Strokovne skupine Ustavne komisije za proučitev predloga ustavnega zakona (štev.: 0610-21/04-7 z dne 7. 5. 2008) Pravna mnenja strokovnjakov, članov delovne skupine za preučitev predloga Ustavnega Zakona (UTITUL-B) so različna od tega, da ustavni zakon ni potreben, do tega da v odločbah ustavnega sodišča ni videti opredelitev, ki bi izključevala ustavni zakon, do mnenja, da je samo ustavni zakon "sposoben" urediti pravni status oseb, ki so izgubile stalno bivališče v Republiki Sloveniji ob njenem nastanku.

Komisija opozarja tudi na problem višine morebitnih odškodnin, do katerih se Ustavno sodišče ni opredelilo. Ustavno sodišče je namreč z odločbo uredilo le način rešitve problema kršitve človekovih pravic, ne pa morebitnih odškodnin, katerih višina za sedaj ni omejena.

Komisija je sprejela sklep da je ustavi zakon primerna podlaga za rešitev omenjenega problema in ga je podprla.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o štipendiranju (ZŠtip-A)

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 15. seji dne 14. 4. 2009, obravnavala predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o štipendiranju, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Komisija je navedeni predlog zakona podprla.

Predlagatelj je uvodoma poudaril, da se s predlagano zakonsko rešitvijo povečuje možnost pridobitve državnih štipendij dijakom in študentom iz socialno ogroženih družin, saj se določa višji vstopni dohodkovni cenzus. Predlagani 2. člen novele pomeni poenostavitev veljavnega sistema, saj cenzus ni več vezan na indeks razvitosti regije. Poleg tega pa se z novelo odpravlja nekatere pomanjkljivosti zakona, kar bo prispevalo k učinkovitejšemu izvajanju sistema štipendiranja.

Komisija je v razpravi podprla predlog predstavnika Študentske organizacije Slovenije, da se v prvem odstavku 2. člena razpon procentov od minimalne plače na družinskega člana za kandidate, ki študirajo izven kraja svojega bivališča iz "66 - 68 %" zvišajo na "66 - 70 %". To pomeni zvišanje za dodatna 2% od predloga Vlade, kar bi v praksi pomenilo 2.000 do 3.000 državnih štipendij na leto več.

Zato komisija predlaga konkretno pripombo k 2. členu, ki se glasi: v prvem odstavku 13. člena se besedilo na koncu pete vrstice "od 66 - 68 %" nadomesti z besedilom "od 66 do 70 %".

Obrazložitev:

Komisija meni, da je po dostopnih podatkih Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve v okviru njihove postavke za toliko državnih štipendij (2.000 do 3.000 letno več), kot jih v svoji obrazložitvi navaja ŠOS dovolj sredstev, saj jim je Vlada odvzela sredstva iz leta 2008 na postavki za državne štipendije v višini 6,8 mio EUR, ker so bila ta sredstva neporabljena, oziroma štipendije niso bile podeljene. Komisija podpira ugotovitev ŠOS, da se je prav nizek vstopni cenzus odražal v nepodeljenih državnih štipendijah. Komisija ugotavlja, da sedanji rebalans proračuna za leto 2009 znižuje sredstva za državne štipendije ob tem, da je ostalo brez njih letos več kot 20.000 prijavljenih kandidatov, oziroma vsak tretji, ki je zanjo zaprosil. V kolikor se vstopni cenzus ne bo zvišal, kot je predlagano, bodo konec leta sredstva na postavki državnih štipendij ostala spet nerealizirana.

Komisija je podprla besedilo 4. člena novele, s katerim je v veljavnem 35. členu jasno določeno, da je namen zakona spodbujanje kadrovske štipendiranja delodajalcev, vključenih v enotne regijske sheme, da bi se podelilo čim več kadrovskih štipendij.

Člani komisije so predlagatelju zastavili tudi vprašanje, zakaj iz vrst delodajalcev ni dovolj zanimanja za kadrovske štipendije za določene poklice, ki jih gospodarstvu izrazito primanjkuje.

Komisija je tudi podprla v 5. členu jasno opredelitev krajevnih pristojnosti centrov za socialno delo. Komisija je opozorila tudi na vrsto drugih pomanjkljivosti veljavnega zakona s področja štipendiranja, ki pa jih v okviru skrajšanega zakonodajnega postopka ni mogoče odpraviti.

Za poročevalca je bil določen član komisije Drago Žura.

Komisije za kulturo,
znanost, šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **obravnavi problematike postopkov sprejemanja občinskih prostorskih načrtov**

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj se je na 20. seji 7. 4. 2009 seznanila s problematiko postopkov sprejemanja občinskih prostorskih načrtov.

V predstavitvi navedene problematike so člani komisije in predstavniki Združenja občin Slovenije, Skupnosti občin Slovenije in podjetij LUZ d.d., ZUM d.o.o in LOCUS d.o.o izpostavili

naslednje ugotovitve, dileme, nejasnosti in probleme, s katerimi se soočajo pri implementaciji Zakona o prostorskem načrtovanju in podzakonskih aktov:

- S sočasnim sprejemanjem občinskih prostorskih načrtov pripravljamo novo namensko rabo prostora za celo državo, kar z vsebinskega vidika predstavlja kompleksen in odgovoren proces, ki tudi z vidika sprejetih področnih zakonov in izpolnjevanja obveznosti do EU zahteva svoj čas.
- V času sprejemanja Zakona o prostorskem načrtovanju, ki določa, da morajo občine sprejeti prostorski načrt dve leti po uveljavitvi Pravilnika o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega prostorskega načrta ter pogojih za določitev območij sanacij razpršene gradnje in območij za razvoj in širitev naselij, je predlagatelj ocenil, da je to dovolj dolgo obdobje, vendar danes ugotavljamo, da večina občin do 14. 11. 2009 ne bo sprejela prostorskega načrta. Kljub temu razpravljavci nasprotujejo spreminjanju tega roka, saj so občinski prostorski načrti temeljni razvojni dokumenti občin in jih je zato treba čim prej sprejeti (ker so v naslednjem letu tudi lokalne volitve, bi morebitna prestavitev roka za sprejem občinskih prostorskih načrtov postopke le še zavlekla). Na državni ravni je treba storiti vse, da bodo prostorski akti občin pravočasno sprejeti.
- Ugotavlja se, da je do sedaj le dvema občinama uspelo pripeljati postopke sprejemanja OPN do konca, ob tem pa nihče ne zna napovedati, kdaj bo vsem občinam uspelo sprejeti nove prostorske akte. V občinah investicije stojijo, s tem pa je onemogočen njihov razvoj.
- Glede na istočasno sprejemanje prostorskih načrtov v vseh občinah so zaposleni na Ministrstvu za okolje in prostor in pri nosilcih urejanja prostora (Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstvo za kulturo) preobremenjeni. Zato je nujno okrepiti njihovo kadrovsko kapaciteto ter izboljšati njihovo sodelovanje z občinami. Ministrstvo za okolje in prostor bi moralo poleg koordiniranja med občinami, izvajalci in nosilci urejanja prostora, kadar občine ne morejo uskladiti osnutka prostorskega načrta s smernicami, omogočiti dialog med njimi tudi v drugih primerih, saj neposreden način komuniciranja bistveno skrajšuje čas reševanja odprtih vprašanj in dilem ter prispeva k racionalizaciji postopkov.
- Takojšnje radikalne spremembe veljavne zakonodaje na področju prostorskega načrtovanja ne bi popravile sedanje situacije, ampak bi probleme le še povečale, na drugi strani je treba takoj pristopiti k spremembam tistih določil, ki so neustrezna, predvsem podzakonskih aktov (Pravilnika o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega prostorskega načrta ter pogojih za določitev območij sanacij razpršene gradnje in območij za razvoj in širitev naselij, Pravilnik o kriterijih za načrtovanje prostorskih ureditev in posegov v prostor na najboljših kmetijskih zemljiščih zunaj območij naselij, Pravilnik o prikazu stanja prostora), da bodo občine občinske prostorske načrte, ki so v fazi priprave, lahko sprejele. Ker marsikatera določila podzakonskih presegajo zakonske okvire, jih zato pripravljavci in načrtovalci prostorskih načrtov ne morejo in ne znajo izvajati. Pričakuje se, da bo Ministrstvo za okolje in prostor z občinami vodilo bolj konstruktiven dialog v smislu opredeljevanja do konkretnih pripomb glede potrebnih sprememb podzakonskih aktov ter pripravilo navodilo o celotnem postopku priprave OPN.
- Nosilci urejanja prostora, ki v okviru postopka priprave osnutka občinskega prostorskega načrta podajajo smernice za načrtovane prostorske ureditve, se ne odzivajo v zakonsko določenih rokih, kar posledično vpliva na dolgotrajnejše postopke. Poleg tega roki niso bili realno postavljeni, saj nosilci urejanja prostora s smernicami nalagajo občinam dodatne obveznosti (dodatne strokovne podlage), kar samo podaljšuje postopek, poleg tega pa to povzroča večje finančne obremenitve občinskih proračunov kot so bile predvidene ob sprejemanju zakonodaje. Nesprejemljivo je, da Ministrstvo za kulturo s smernicami od občin zahteva predhodne arheološke raziskave na vseh območjih predlaganih širitev stavbnih zemljišč pred sprejetjem občinskega prostorskega načrta. Nosilci urejanja prostora bi morali

s smernicami le konkretizirati veljavne predpise s posameznih področij, ne pa občinam nalagati dodatne obveznosti, ki nimajo zakonske podlage.

- Leta 2007 sprejeti Zakon o prostorskem načrtovanju ločuje razpršeno gradnjo in razpršeno poselitve, pri čemer se razpršena gradnja ne opredeljuje kot stavbna zemljišča, kar pomeni, da bodo lastniki zemljišč izgubili pravico do gradnje novega objekta, ki do sprejema OPN ne bodo izkoristili možnost gradnje, ki jim jo je dajal do takrat veljavni prostorski plan. Nesmiselno je umetno deliti območja razpršene poselitve (predstavljajo objekti, zgrajeni do leta 1967) in razpršene gradnje (objekti, zgrajeni po letu 1967), saj je tudi razpršena gradnja tipičen vzorec poselitve. V zadnjih letih smo gradili velike trgovske centre, hkrati pa onemogočamo razpršeno gradnjo, kar je z demografskega vidika neustrezno, saj s tem le še pospešujemo izseljevanje mladih iz manj razvitih območij.
- Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano na podlagi šele novembra 2008 sprejeta Pravilnika o kriterijih za načrtovanje prostorskih ureditev in posegov v prostor na najboljših kmetijskih zemljiščih zunaj območij naselij (Uradni list RS, št. 110/08) od občin v okviru priprave osnutkov občinskih prostorskih aktov zahteva izdelavo elaboratov, v katerih naj bi vse posege na najboljša kmetijska zemljišča zunaj območij naselij, večje od 50 m², posebej utemeljili ter za vse posege na navedenih zemljiščih, kjer površina posameznega posega presega 5000 m², tudi obravnavo variantnih rešitev. V Sloveniji je trenutno le eno podjetje, ki se usmerja na področje izdelave takih elaboratov, ki so obvezna sestavina osnutka občinskega prostorskega načrta oziroma njegovih sprememb in dopolnitev. Ker so bile te zahteve dane zelo pozno, bodo morali v občinah dopolnjevati nekatere že izdelane strokovne podlage ter dodatno pripraviti utemeljitve. Taka rešitev tudi pomeni, da bi morala npr. ena občina v primeru sanacije razpršene gradnje izdelati več deset elaboratov, to pa bo vplivalo na časovne zamude in dodatne stroške. Poleg tega lahko nosilec urejanja prostora po preučitvi osnutka občinskega prostorskega načrta, kateremu so priloženi elaborati, ugotovi, da tak poseg ni dovoljen.
- V povezavi s smernicami Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da občine v primeru potrebe po kmetijskem zemljišču zagotovijo nadomestno zemljišče za kmetijsko rabo (npr. s krčenjem gozdov, spremembo nezazidanega stavbnega zemljišča v kmetijsko) se postavlja vprašanje ustreznosti kategorizacije kmetijskih zemljišč, ki se ni spremenila že od leta 1985 - to je naloga države in ne občin. Glede na obstoječo kategorizacijo kmetijskih zemljišč sploh ne moremo širiti mest. Spreminjanje nezazidanih stavbnih zemljišč v kmetijska zemljišča se lahko odvija le s soglasjem lastnikov takih zemljišč in le ob ustrezni strokovni podlagi, ki bi jo morala izdelati država. Postavlja se vprašanje, ali lahko s prostorskim načrtom spremenimo namensko rabo prostora iz stavbnega zemljišča v nestavbno in ali se s tem ne posega v pravice lastnikov teh zemljišč. Ob sprejemanju zakonodaje bi morali določiti prehodno obdobje, da bi se lahko lastniki zemljišč oziroma investitorji seznanili z namero po spremembi namenske rabe nepozidanih stavbnih zemljišč (v kmetijska zemljišča) in jim s tem zagotovili predvidljivost oziroma pravno varnost.
- Z zagotavljanjem kmetijskih zemljišč je povezano tudi dejstvo, da nosilec kmetije na kmetijskem zemljišču ne more graditi objekta za potrebe bivanja, lahko pa gradi gospodarsko poslopje. Na ta način ne bomo ohranjali kmetij kot temeljnih nosilcev kmetijske dejavnosti in posredno vplivali na uravnotežen prostorski razvoj.
- Sprejeta Uredba o pogojih in omejitvah za izvajanje dejavnosti in posegov v prostor na območjih, ogroženih zaradi poplav in z njimi povezane erozije investitorjem nalaga dodatne obveznosti za posege v prostor, čeprav je to naloga države.
- Zakon o prostorskem načrtovanju in Zakon o varstvu okolja različno določata postopek za celovito presojo vplivov na okolje.

- Zakonska ureditev o združitvi strateškega in izvedbenega dela v enem prostorskem dokumentu je neustrezna, saj je priprava takega dokumenta zelo otežena, še težje pa ga bo spreminjati.
- Problematično je razmerje med razvojem in varstvom okolja, saj zakonodaja na področju prostorskega načrtovanja neustrezno vključuje razvojni vidik (npr. Ministrstvo za gospodarstvo kot nosilec urejanja prostora v smislu gospodarskega razvoja ne sodeluje).
- Občinam bi morali omogočiti, da manjše spremembe prostorskih izvedbenih aktov sprejmejo po skrajšanem postopku.
- Na podlagi določbe 218.b člena Zakona o graditvi objektov se nadomestilo za stavbno zemljišče ne plačuje za nezazidana stavbna zemljišča, če niso komunalno opremljena, kar zmanjšuje prihodke občinskih proračunov.

Predstavniki Ministrstva za okolje in prostor (Direktorata za prostor in Direktorata za okolje) so podali naslednje odgovore:

- Na Ministrstvu za okolje in prostor so ugotovili, da interventni ukrepi v smeri podaljšanja roka za sprejem občinskih prostorskih načrtov ne bi vplivali na pravočasno sprejemanje aktov, zato ne bodo predlagali spremembe zakonskega roka, poleg tega ocenjujejo, da z ozirom na postopke, ki so v teku, ni primerno (občutno) spreminjati zakonodaje. Po 14. 11. 2009 občine ne bodo mogle spreminjati planskih vsebin, lahko pa bodo izvedbene vsebine. Ker so veljavni prostorski akti slabi, ni smiselno podaljševati obdobja za možnost spreminjanja prostorskih sestavin planskih aktov.
- Ministrstvo za okolje in prostor ni pripravilo v zakonsko določenem roku državnega strateškega prostorskega načrta (DSPN), vendar do njegove uveljavitve veljata Odlok o strategiji prostorskega razvoja Slovenije in Uredba o prostorskem redu Slovenije. Na ministrstvu se še dogovarjajo, ali je DSPN sploh potreben.
- Na Direktoratu za prostor in Agenciji RS za okolje se trudijo optimizirati postopke (na operativni ravni potekajo usklajevanja prostorske in okoljske zakonodaje), da bi bilo čim manj interveniranj in da bodo sprejeti občinski prostorski načrti kvalitetni. Zavedajo se, da je postopek priprave občinskih prostorskih načrtov zahteven proces, zato intenzivno delajo na vzpostavitvi boljše komunikacije med ministrstvom, občinami in izvajalci. Vse občine in izvajalce vabijo, da se obračajo na njih in udeležijo problemskih konferenc (prva 8. 4. 2009), na katerih bodo predstavniki Ministrstva za okolje in prostor odgovarjali na konkretna vprašanja, zaključki pa bodo služili kot dodatno gradivo pri izdelavi OPN.
- Zavedajoč se vseh omejitvenih kriterijev v okviru zakonodaje si želijo deliti odgovornost vseh vpletenih akterjev, saj vsak poseg v prostor zahteva kompromis.
- Pred uveljavitvijo Zakona o prostorskem načrtovanju so veljale prostorske sestavine dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Republike Slovenije, ki je vseboval kriterije prostorskega načrtovanja, ki so v okviru postopka spreminjanja prostorskih aktov dopuščali usklajevanje med različnimi interesi oziroma resornimi ministrstvi. Na podlagi pozitivnih izkušenj usklajevalnih delovnih teles na ministrstvu razmišljajo o njihovem ponovnem delovanju.
- Čeprav so nekatere določbe Pravilnika o kriterijih za načrtovanje prostorskih ureditev in posegov v prostor na najboljših kmetijskih zemljiščih zunaj območij naselij nerealne, pa je treba vedeti, da pravilnik govori o posegih na najboljših kmetijskih zemljiščih zunaj območij naselij, predvsem moramo upoštevati načela o notranjem razvoju naselij, kar pomeni, da je širitev naselij na kmetijska ali gozdna zemljišča dopustna kot zadnja možnost.
- Vprašanje problematike razpršene gradnje in razpršene poselitve bodo preučili in na podlagi tega se odločili za izdajo morebitno enotnega navodila. Slovenija je v skladu s sprejetimi obveznostmi do EU dolžna prenašati evropsko zakonodajo v svojo nacionalno zakonodajo in

teh obveznosti se moramo zavedati. Tako je do leta 2015 potrebna izgradnja in priključitev na komunalno infrastrukturo (ureditev odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode). V povezavi z izpostavljeno problematiko razpršene gradnje, ni jasno, kako se bo ta obveznost izvedla.

- Slovenija mora v skladu z evropsko zakonodajo zagotoviti določen delež kmetijskih zemljišč. Nadalje se je Slovenija zavezala k trajnostnemu razvoju, kar pomeni, da vsako zemljišče ni primerno za gradnjo in jo je zato treba na določenih območjih omejiti.
- Strinjajo se, da je sedanja zakonska ureditev, po kateri so strateške in izvedbene vsebine združene v enem prostorskem aktu, neustrezna.
- V zvezi z določilom Zakona o prostorskem načrtovanju, da mora ministrstvo v roku 30 dni po prejemu osnutka občinskega prostorskega načrta občini sporočiti, ali mora za občinski prostorski načrt izvesti celovito presojo vplivov na okolje, je bilo pojasnjeno, da je zakonski rok nerealno postavljen, poleg tega so na ministrstvu preobremenjeni.

Na podlagi opravljene razprave je Komisija sprejela naslednje s k l e p e:

1. Po mnenju komisije ni potrebe po spreminjanju zakonskega roka za sprejem občinskih prostorskih načrtov, saj so občinski prostorski načrti temeljni razvojni dokumenti občin in jih je zato treba čim prej sprejeti. Na državni ravni je treba sprejeti ukrepe, na podlagi katerih bodo občine sposobne sprejeti občinske prostorske načrte v čim krajšem možnem času. Komisija ob tem ugotavlja, da je do sedaj le dvema občinama uspelo pripeljati postopke sprejemanja OPN do konca, ob tem pa nihče ne zna napovedati, kdaj bo vsem občinam uspelo sprejeti nove prostorske akte.
2. Do sprejetja občinskih prostorskih načrtov je treba pristopiti k spremembam tistih zakonskih določil, ki so neustrezna, predvsem spremeniti podzakonske akte, da bodo občine postopek sprejemanja prostorskih načrtov, ki so v fazi priprave, pripeljale do konca. Komisija tudi pričakuje, da bo Ministrstvo za okolje in prostor z občinami vodilo bolj konstruktiven dialog v smislu opredeljevanja do konkretnih pripomb glede potrebnih sprememb podzakonskih aktov.
3. Ker so zaposleni na Ministrstvu za okolje in prostor in pri nosilcih urejanja prostora zaradi sočasnega sprejemanja prostorskih načrtov v vseh slovenskih občinah preobremenjeni, je nujno okrepiti njihovo kadrovsko kapaciteto.
4. Komisija pričakuje, da bo Ministrstvo za okolje in prostor, kjer se sicer trudijo optimizirati postopke, izboljšalo komunikacijski pristop in omogočilo dialog med občinami in nosilci urejanja prostora, saj neposreden način komuniciranja bistveno skrajšuje čas reševanja odprtih vprašanj in dilem, to pa vpliva na racionalizacijo postopkov.
5. Glede na to, da si v občinah določbe Zakona o prostorskem načrtovanju in številnih podzakonskih aktov različno tolmačijo ali pa sploh ne znajo razlagati, komisija Ministrstvu za okolje in prostor predlaga, da vsem občinam posreduje navodilo o potrebnih korakih, ki jih bodo pripeljali do sprejema OPN.
6. Nosilci urejanja prostora, ki v okviru postopka priprave osnutka občinskega prostorskega načrta podajajo smernice za načrtovane prostorske ureditve, bi se morali držati zakonsko določenih rokov. Komisija ob tem opozarja, da so bili roki nerealno postavljeni, saj ne upoštevajo časovnih okvirov izdelave posameznih dokumentov (npr. dodatne strokovne podlage). S smernicami se občinam nalagajo dodatne obveznosti (dodatne strokovne podlage), kar samo podaljšuje postopek, poleg tega pa to povzroča večje finančne obremenitve občinskih proračunov kot so bile predvidene ob sprejemanju zakonodaje.
7. Komisija pozdravlja organiziranje tematskih konferenc, na katerih bodo predstavniki Ministrstva za okolje in prostor ter ostalih nosilcev urejanja prostora odgovarjali na konkretna vprašanja, pri tem pa bodo sprejeti zaključki služili kot dodatno gradivo za pripravljavce občinskih prostorskih načrtov. Če bodo reprezentativna združenja občin oziroma občine

izkazale interes za organiziranje ene od tematskih konferenc, bi jo organizirali v Državnem svetu, kjer bi na podlagi opravljene razprave lahko oblikovali konkretne predloge za odpravo problemov.

8. Komisija podpira ustanovitev delovne skupine v okviru Ministrstva za okolje in prostor, ki bi pripravila analizo sedanjega stanja in na podlagi tega pripravila predloge za spremembo zakonodajo. V omenjeno skupino se morajo povabiti tudi predstavniki Skupnosti občin Slovenije in Združenja občin Slovenije ter izvajalcev (stroka).

Komisija za lokalno samoupravo in
regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o potnih listinah (ZPLD-1C) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 26. seji 21. 4. 2009 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o potnih listinah - skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predstavnica Ministrstva za notranje zadeve je v uvodni obrazložitvi poudarila, da sprememba zakona vzpostavlja pravno podlago za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 2252/2004 z dne 13.12.2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listinah in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice in določa, da je treba v potne listine uvesti tudi biometrijo dveh prstnih odtisov. Republika Slovenija je dolžna začeti izdajati biometrične potne listine s prstnimi odtisi do 28. junija 2009. Predlog zakona ureja pristojnost za izdajo potnih listin, naznanitev pogrešitve in vodenje evidence. Novela zakona predvideva ukinitve potrjevanja dovoljenj zakonitega zastopnika za potovanje otrok do 15. leta starosti in omogoča nove tehnološke možnosti vložitve vloge za izdajo potne listine (digitalna podpisna tablica, fotografija).

Komisija ugotavlja, da se s predlaganimi rešitvami usklajuje področje standardov za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listinah s pravom Evropske unije. Stare potne listine pa bodo v uporabi do izteka roka veljavnosti in jih zaradi uvedbe biometrije prstnih odtisov ne bo treba menjati.

Na vprašanje o hrambi prstnih odtisov in o morebitni uporabi sistema v druge namene (evidenca policije) je bilo pojasnjeno, da se prstni odtisi hranijo le do vročitve potne listine. Odločitev za hrambo oz. proti hrambi prstnih odtisov je bila pretehtana v sodelovanju z Informacijsko pooblaščenko. Prevladal je vidik varstva osebnih podatkov, zato ni povezave z nobenimi upravnimi evidencami.

Po razpravi je komisija je sprejela s k l e p :

Komisija podpira predlog zakona.

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (ZZavar-G)-druga obravnava

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 15. seji 21. 4. 2009 obravnavala Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu, ki ga je Državnemu zboru predložila skupina poslancev (prvopodpisani Jože Tanko).

S predlogom zakona se skuša na drugačen način urediti področje zbiranja pooblastil za uresničevanje pravic članov na skupščini družbe za vzajemno zavarovanje tako, da bi morale biti pooblastilo dano za vsako posamezno skupščino posebej, z jasno izraženo voljo pooblastitelja. Pri tem člani uprave, člani nadzornega sveta, zaposleni ali ožji družinski člani zaposlenih v družbi za vzajemno zavarovanje ne bi smeli zbirati pooblastil, biti neposredno ali posredno vključeni v postopek zbiranja ali nastopati kot pooblaščenca za glasovanje na skupščini. Prav tako se na novo ureja sklic skupščine z možnostjo, da sklic zahteva manjšina.

Komisija je bila seznanjena z odklonilnim stališčem Vlade Republike Slovenije k predlogu zakona. Mnenja je, da posamezna vprašanja, ki se nanašajo na konkretno družbo ni primerno urejati v Zakonu o zavarovalništvu kot splošnem zakonu, ki sistemsko ureja področje zavarovalništva in pozavarovalništva v Sloveniji. S predlogom zakona se posega v avtonomijo zavarovalnic kot gospodarskih družb, prav tako pa se uvaja povsem novo ureditev manjšinskih pravic članov družbe za vzajemno zavarovanje, kar je tudi v neskladju z ureditvijo manjšinskih pravic v Zakonu o gospodarskih družbah.

Člani komisije so se v razpravi strinjali z argumenti Vlade Republike Slovenije in predloga zakona niso podprli.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Stojan Binder.

Komisija za gospodarstvo,
obrt, turizem in finance
mag. Stojan Binder, l.r.
predsednik